

The Project Gutenberg eBook of Le Bourgeois Gentilhomme, by Molière

This eBook is for the use of anyone anywhere at no cost and with almost no restrictions whatsoever. You may copy it, give it away or re-use it under the terms of the Project Gutenberg License included with this eBook or online at www.gutenberg.org

Title: Le Bourgeois Gentilhomme

Author: Molière

Translator: Ioannis Polemis

Release Date: August 15, 2010 [EBook #33442]

Language: Greek

Character set encoding: UTF-8

*** START OF THIS PROJECT GUTENBERG EBOOK LE BOURGEOIS GENTILHOMME ***

Produced by Sophia Canoni

Note: The tonic system has been changed from polytonic to monotonic. The spelling of the book has not been changed otherwise. Words in italics are included in _ .

Σημείωση: Το τονικό σύστημα έχει αλλάξει από πολυτονικό σε μονοτονικό.

Η ορθογραφία του βιβλίου κατά τα άλλα παραμένει ως έχει.

Λέξεις με πλάγιους χαρακτήρες περικλείονται σε _ .

Ο ΑΡΧΟΝΤΟΧΩΡΙΑΤΗΣ

ΚΩΜΩΔΙΑ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΟΛΕΜΗ

Ν. ΣΙΔΕΡΗΣ — ΑΘΗΝΑΙ

**ΜΟΛΙΕΡΟΥ
Ο
ΑΡΧΟΝΤΟΧΩΡΙΑΤΗΣ**

ΚΩΜΩΔΙΑ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ: ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΟΛΕΜΗ

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ι.Ν. ΣΙΔΕΡΗΣ — ΑΘΗΝΑΙ

ΠΡΟΣΩΠΑ

Κος ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Κα ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

ΚΑΘΗΓ. ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

» » ΕΙΦΟΜΑΧΙΑΣ

Ο ΧΟΡΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Ο ΜΟΥΣΙΚΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Ο ΡΑΠΤΗΣ

Ο ΚΑΛΦΑΣ

Α'. ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Β'. »

ΜΟΥΦΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΕΤΑ

ΛΟΡΑΝΤ

ΚΛΕΟΝΤ

ΛΟΥΚΙΑΛΗ

ΚΟΒΙΕΛ

ΔΟΡΙΜΕΝΗ

ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ

ΠΡΑΞΙΣ ΠΡΩΤΗ

ΣΚΗΝΗ Α'.

Ο ΜΟΥΣΙΚΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ, — Ο ΜΑΘΗΤΗΣ ΤΟΥ, — Ο ΧΟΡΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Ο ΜΟΥΣΙΚΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ (στον μαθητήν του).
Ετέλειωσε;

Ο ΜΑΘΗΤΗΣ
Μάλιστα.

Ο ΜΟΥΣΙΚΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ
Για να το 'δώ... Α! πολύ καλό.

Ο ΧΟΡΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ
Είναι κανένα καινούργιο κομμάτι;

Ο ΜΟΥΣΙΚΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ
Ναι· είνε μια σερενάτα, που τον έβαλα εδώ να τη συνθέση ως που ναρθή ο καλός μας.

Ο ΧΟΡΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ
Μπορώ να την ακούσω;

Ο ΜΟΥΣΙΚΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ
Θα την ακούσης με το διάλογο μαζί όταν θαρθή.

Ο ΧΟΡΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ
Η αλήθεια είνε πως βρήκαμε αρκετή δουλειά και συ κ' εγώ τώρα —
τώρα.

Ο ΜΟΥΣΙΚΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ
Και βέβαια· βρήκαμε δηλαδή τον άνθρωπό μας. Μας έρχεται κάμποσο εισόδημα απ' αυτόν τον κύριο Ζουρνταίν με την ευγενομανία που του κόλλησε. Και θα ήταν ευχής έργον και για το χορό σου και για τη μουσική μου αν τούμοιαζε όλος ο κόσμος.

Ο ΧΟΡΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ
Όχι σε όλα. Θα επιθυμούσα να τα καταλάβαινε κάπως καλύτερα αυτά που του μαθαίνομε.

Ο ΜΟΥΣΙΚΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ
Η αλήθεια είνε πως λίγο τα καταλαβαίνει, μα πολύ τα πληρώνει· και αυτό ακριβώς έχουν ανάγκη οι τέχνες μας.

Ο ΧΟΡΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ
Εγώ — τ' ομολογώ — με ικανοποιεί περισσότερο η δόξα. Οι έπαινοι με συγκινούν και φρονώ ότι για όλους τους καλλιτέχνες είνε φοβερό βασανιστήριο να έχουν να κάνουν με βλάκες. Δεν μπορείτε να μου αρνηθήτε ότι είνε μεγάλη απόλαυσις να εργάζεται κανείς για κείνους που είναι ικανοί να νοιώσουν κάθε λεπτότητα της τέχνης, που ξαίρουν να εγκολπωθούν τις ωμορφιές ενός καλλιτεχνικού έργου και ν' ανταμείψουν την εργασία με γαργαλιστικούς επαίνους. Ναι, η μεγαλύτερα αμοιβή που περιμένει κανείς από τα έργα του είνε να τα

βλέπη να διαδίδονται και να χειροκροτούνται. Τίποτε, κατά τη γνώμη μου δεν αμοίβει καλύτερα τους κόπους μας.

Ο ΜΟΥΣΙΚΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Είμαι σύμφωνος μαζί σας. Πράγματι, τίποτε δεν συγκινεί περισσότερο την ψυχή του καλλιτέχνη από τους επαίνους που λέτε. Μα αυτά τα λιβανίσματα δεν αρκούν για να ζήση κανείς· χρειάζεται και λίγο χρήμα. Οι καλύτεροι έπαινοι είν' εκείνοι που γίνονται με το χέρι. Ο άνθρωπός μας, που λέτε, δεν καταλαβαίνει σχεδόν τίποτα και έχει τη μανία να μιλή για όλα και να χειροκροτή χωρίς να ξαίρη τι του γίνεται· το χρήμα του όμως αναπληρώνει την αμάθεια του· το πουγγί του ανοίγει εύκολα και πληρώνει τους επαίνους του· και ο αμόρφωτος αυτός χωριάτης μας είνε πολύ χρησιμότερος καθώς βλέπετε, από το μορφωμένον άρχοντα που μας εσύστησε εδώ.

Ο ΧΟΡΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Είνε μια κάποια αλήθεια σ' αυτά που μου λέτε· μα βρίσκω πως δίνετε πάρα πολύ μεγάλη σημασία στο χρήμα. Ένας τίμιος άνθρωπος δεν πρέπει ν' αφοσιώνεται στο συμφέρον. Είνε ταπεινό πράγμα το συμφέρον.

Ο ΜΟΥΣΙΚΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Αυτό δεν σας εμποδίζει να τα παίρνετε με μεγάλη ευχαρίστησι τα χρήματα που σας δίνει ο άνθρωπός μας.

Ο ΧΟΡΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Βεβαιότατα· μα δεν το θεωρώ και μεγάλη μου τιμή. Θα ήθελα να καταλάβαινε τέλος πάντων κ' εκείνος κάτι τι.

Ο ΜΟΥΣΙΚΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Κ' εγώ θα το ήθελα· και γι' αυτό ακριβώς εργαζόμαστε κ' εμείς όσο μπορούμε. Εν πάση όμως περιπτώσει μας παρέχει τα μέσα να γινώμαστε γνωστοί στον κόσμο και θα πληρώνη για τους άλλους εκείνο που οι άλλοι επαινούν γι' αυτόν.

Ο ΧΟΡΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Νά τον· έρχεται.

ΣΚΗΝΗ Β'.

(Οι ανωτέρω. ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ en robe de chambre και με νυκτικόν σκούφον).

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Λοιπόν, κύριοι, πώς τα πάτε; θα μου δείξετε και μένα την αγγάρεια σας;

Ο ΧΟΡΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Πώς! ποια αγγάρεια μας;

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Αι! πώς το λέτε αυτό... τον πρόλογο... το διάλογο ξαίρω κ' εγώ; αυτό με τα τραγούδια και με το χορό.

Ο ΧΟΡΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Α!...

Ο ΜΟΥΣΙΚΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Είμαστε έτοιμοι.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Σας έκανα να περιμένετε λίγο, μα έπρεπε, ξαίρετε, να ντυθώ όπως ντύνονται οι άνθρωποι της ανωτέρας τάξεως· έπειτα, ο ράφτης μου μού έστειλε κάτι μεταξωτές κάλτσες, που το συλλογίζομαι πολύ αν πρέπει να τις φορέσω ποτέ μου.

Ο ΜΟΥΣΙΚΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Εμείς δεν κάνομε τίποτ' άλλο εδώ παρά να περιμένωμε τας διαταγάς σας.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Σας παρακαλώ και τους δύο σας να μη φύγετε πριν μου φέρουν το καινούργιο φόρεμα. Θέλω να με δήτε.

Ο ΧΟΡΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Όπως επιθυμείτε.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Θα με δήτε καθώς πρέπει ντυμένο, από την κορφή ως τα νύχια.

Ο ΜΟΥΣΙΚΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Δεν έχομε καμμιά αμφιβολία.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Έκανα τούτο το τσίτινο, που...

Ο ΧΟΡΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Έξοχο!

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Ο ράφτης μου μού είπε πως οι κύριοι της ανωτέρας τάξεως έτσι παρουσιάζονται το πρωί.

Ο ΜΟΥΣΙΚΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Σας πηγαίνει θαυμάσια.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Υπηρετάι μου! δύο υπηρετάι μου!

Α'. ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Τι θέλετε, κύριε;

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Τίποτα. ήθελα να 'δώ αν μ' ακούτε (στον μουσικοδιδάσκαλον και χοροδιδάσκαλον). Πώς σας φαίνονται οι στολές των;

Ο ΧΟΡΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Υπέροχες!

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ (υπανοίγει τη ρόμπα του και φαίνεται η στενή του περισκελίσ από κόκκινο βελούδο και η καμιζόλα του από βελούδο πράσινο).

Κυττάξτε κι' αυτή τη στολή για τα πρωινά μου γυμνάσια.

Ο ΜΟΥΣΙΚΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Αριστοκρατικωτάτη!

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Υπηρετεί μου!

Α'. ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Διατάξετε.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Ο άλλος υπηρέτης μου.

Β'. ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Διατάξετε.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ (βγάζει τη ρόμπα του)

Βάστα τη ρόμπα μου (προς τον μουσικοδ. και χοροδ.) Πώς σας φαίνομαι έτσι; καλός είμαι;

Ο ΧΟΡΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Πολύ καλός· αδύνατον να είσθε καλύτερος.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Για να δούμε τώρα τι εκάνατε.

Ο ΜΟΥΣΙΚΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Ήθελα προηγουμένως ν' ακούσετε μια μελωδία (δείχνει το μαθητή του) που έγραψε προ ολίγου για τη σερενάτα που μου ζητήσατε. Είνε από τους μαθητάς μου, που για τέτοιου είδους συνθέσεις έχει πρώτης τάξεως τάλαντον.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Ναι· μα δεν έπρεπε ν' αφήσετε να τη γράψη ένας μαθητής· δε θα ξεπέφτατε, μου φαίνεται, αν την εγράφατε μόνος σας.

Ο ΜΟΥΣΙΚΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Δεν πρέπει, κύριε, να σας πειράξη η λέξις μαθητής. Κάτι τέτοιοι μαθηταί ξαίρουν όσο και οι καλύτεροι μαέστροι. Είνε αδύνατον να γίνη πειο χαριτωμένη μελωδία απ' αυτήν.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Περιττόν· εγώ δεν ξέρω μουσική.

Ο ΜΟΥΣΙΚΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Θα έπρεπε να μάθετε, κύριε, όπως μαθαίνετε και χορό. Αυτές οι δυο τέχνες είνε στενώτατα συνδεδεμένες.

Ο ΧΟΡΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Και καθοδηγούν το πνεύμα του ανθρώπου προς τα ωραία πράγματα.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Η αριστοκρατία, μαθαίνει μουσική;

Ο ΜΟΥΣΙΚΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Μάλιστα, κύριε.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Θα μάθω λοιπόν. Δεν ξαίρω όμως αν θα μου μένη καιρός· γιατί, εκτός από τον καθηγητή της ξιφομαχίας, επήρα κ' ένα καθηγητή της φιλοσοφίας και θ' αρχίσωμε μάθημα σήμερα το πρωί.

Ο ΜΟΥΣΙΚΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Η φιλοσοφία είναι κι' αυτή κάτι τι· μα η μουσική, κύριε η μουσική...

Ο ΧΟΡΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Η μουσική κι' ο χορός... Η μουσική κι' ο χορός είναι το παν.

Ο ΜΟΥΣΙΚΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Τίποτα δεν είναι ωφελιμώτερο για ένα κράτος από τη μουσική.

Ο ΧΟΡΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Τίποτα δεν είναι αναγκαιότερο σ' έναν άνθρωπο από το χορό.

Ο ΜΟΥΣΙΚΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Χωρίς τη μουσική δεν μπορεί να υφίσταται ένα κράτος.

Ο ΧΟΡΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Χωρίς το χορό ο άνθρωπος δεν είναι ικανός να κάνει τίποτα.

Ο ΜΟΥΣΙΚΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Όλες οι ανωμαλίες, όλοι οι πόλεμοι που βλέπομε στον κόσμο, προέρχονται από την άγνοια της μουσικής.

Ο ΧΟΡΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Όλες οι δυστυχίες των ανθρώπων, όλες οι αθλιότητες που αναφέρει η ιστορία, όλα τα σφάλματα των πολιτικών και όλα τα λάθη των μεγάλων στρατηγών, όλα αυτά προέρχονται από άγνοια του χορού.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Πώς δηλαδή;

Ο ΜΟΥΣΙΚΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Οι πόλεμοι δεν προέρχονται από έλλειψιν συμφωνίας μεταξύ των ανθρώπων;

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Αυτό είν' αλήθεια.

Ο ΜΟΥΣΙΚΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Αν όλοι οι άνθρωποι εμάθαιναν μουσική, δεν θα κατώρθωναν να ομοφωνήσουν και να βλέπουν την παγκόσμιον ειρήνην;

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Έχετε δίκιο.

Ο ΧΟΡΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Όταν ένας άνθρωπος σφάλη στις οικογενειακάς του υποθέσεις ή στη διοίκησι του κράτους ή στην αρχηγία του στρατεύματος, δε λέμε πάντοτε: ο δείνα επαραστράτησε στην τάδε υπόθεσι;

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Ναι, έτσι λένε.

Ο ΧΟΡΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Και το παραστράτημα τι άλλο σημαίνει παρά ότι δεν ξαίρη να χορεύη;

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Αυτό είν' αλήθεια κ' έχετε δίκιο κ' οι δύο σας.

Ο ΧΟΡΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Σας τα είπαμ' αυτά για να εννοήσετε την υπεροχή και την χρησιμότητα

του χορού και της μουσικής.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Εννοώ τώρα.

Ο ΜΟΥΣΙΚΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Θέλετε τώρα να δήτε τα δύο έργα μας; Ή μάλλον αφήστε να τ' ακούσετε όταν ενώσωμε το χορό με τη μουσική. Θα δήτε τι κομψό που είναι το μπαλλέτο που κάναμε εν συνεργασία για σας.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Να το κάνετε γρήγορα όμως, γιατί, ξαίρετε, σας το παρήγγειλα για κάποιο πρόσωπο, που θα μου κάνει την τιμή νάρθη να γευματίση εδώ.

Ο ΧΟΡΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Είνε εντελώς έτοιμο.

Ο ΜΟΥΣΙΚΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Άλλως τε, κύριε, δεν αρκεί αυτό. Ένας κύριος σαν εσάς, που είσθε τόσο μεγαλοπρεπής και που έχετε κλίσι σε όλα τα καλλιτεχνικά πράγματα, πρέπει να δίνη μια συναυλία στο σπίτι του κάθε Τετάρτη ή κάθε Πέμπτη.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Η αριστοκρατία δίνει συναυλίες;

Ο ΜΟΥΣΙΚΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Μάλιστα, κύριε.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Θα δίνω λοιπόν. Θα είναι ωραίο πράγμα;

Ο ΜΟΥΣΙΚΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Και υπάρχει αμφιβολία; Θα σας χρειαστούν τρεις φωνές: Ένας τενόρος, ένας βαρύτονος και ένας μπάσσος· οι φωνές αυτές θα συνοδεύονται από μια μπασσαβιόλα, ένα ζεόρμπ, κ' ένα πιάνο για χαμηλές _κοντινούτες_ και δυο βιολιά για να παίξουν τις _ριτουρνέλ_.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Καλό θα ήταν, μαζί μ' αυτά, να βάζαμε και καμμιά τρόμπα μαρίνα. Η τρόμπα μαρίνα είναι αρμονικό όργανο και μ' αρέσει πολύ.

Ο ΜΟΥΣΙΚΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Αφήστε να τις διοργανώσωμε εμείς.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Οπωσδήποτε όμως μην ξεχάσετε να στείλετε σε λίγο μουσικούς για να τραγουδήσουν στο γεύμα.

Ο ΜΟΥΣΙΚΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Θα τους έχετε ωρισμένως.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Μα προ πάντων να είναι ωραίο το μπαλλέτο.

Ο ΜΟΥΣΙΚΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Θα μείνετε ευχαριστημένος· και μάλιστα από μερικά μενουέτα που θα δήτε.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Α! το μενουέτο είνε ο χορός μου, και θα ήθελα να με βλέπατε να το χορεύω. Ελάτε, δάσκαλε μου.

Ο ΧΟΡΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Πάρτε, κύριε, ένα καπέλλο. (Ο ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ παίρνει το καπέλλο του υπηρέτου και το φορεί απάνω από το νυχτικό του σκούφο. Ο Χοροδ. τον κρατεί από τα χέρια και τον οδηγεί να χορεύση άδων ένα μενουέτο).

Λα, λα, λα, λα, λα, λα λα, λα, λα, λα, λα, λα· λα, λα, λα, λα, λα, λα· λα, λα, λα, λα, λα, λα. Με το ρυθμό σας παρακαλώ. Λα, λα, λα, λα, λα. Το δεξί πόδι, λα, λα, λα. Μην κουνάτε τόσο πολύ τους ώμους. Λα, λα, λα, λα, λα, λα, λα, λα, λα, λα. Τα χέρια σας είνε σαν κουλά. Λα, λα, λα, λα, λα. Ψηλά το κεφάλι. Οι μύτες των ποδιών σας απ' έξω. Λα, λα, λα. Ίσιο το κορμί σας.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Αι!

Ο ΜΟΥΣΙΚΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Θαυμάσια!

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Αλήθεια! μάθετέ μου τις ρεβεράνς που πρέπει να κάνω όταν πρόκειται να χαιρετήσω μια μαρκησία. Θα μου χρειασθή ύστερ' από λίγο.

Ο ΧΟΡΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Τη ρεβεράνς για να χαιρετήσετε μια μαρκησία;

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Ναι, μια μαρκησία που τη λένε Δοριμένη.

Ο ΧΟΡΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Δώστε μου το χέρι σας.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Όχι, κάνετε την μόνος σας· θα την καταλάβω αμέσως.

Ο ΧΟΡΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Αν θέλετε να τη χαιρετήσετε με πολύ σεβασμό, πρέπει να κάνετε πρώτα μια ρεβεράνς προς τα πίσω, έπειτα να βαδίσετε προς την μαρκησία με τρεις ρεβεράνς προς τα εμπρός και στην τελευταία ρεβεράνς να σκύψετε ως τα γόνατά της.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Δείξετέ μου την! (Αφού ο Χοροδ. έκανε τη ρεβεράνς). Καλά.

ΣΚΗΝΗ Γ'.

(Εισέρχεται ένας ΥΠΗΡΕΤΗΣ).

Ο ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Κύριε, ήρθε ο καθηγητής της ξιφομαχίας.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Πες του νάρθη εδώ να μου κάνη το μάθημα (εις τον ΜΟΥΣΙΚΟΔ. και

ΧΟΡΟΔ.) θέλω να με δήτε που θα γυμνάζωμαι.

(Ο ΥΠΗΡΕΤΗΣ εξέρχεται).

ΣΚΗΝΗ Δ'.

(Οι ανωτέρω — ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΞΙΦΟΜΑΧΙΑΣ — εις ΥΠΗΡΕΤΗΣ φέρων δύο ξίφη).

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΞΙΦΟΜΑΧΙΑΣ

(Αφού επήρε τα δύο ξίφη και έδωκε το έν εις τον ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ).

Εμπρός, κύριε· τη ρεβεράνς. Ίσιο το κορμί. Να κλίνη λίγο επί του αριστερού μηρού. Μην ανοίγετε τόσο τις κνήμες σας. Τα πόδια σε ίσια γραμμή. Ο καρπός της χειρός έναντι του ισχίου. Η αιχμή του ξίφους ν' αντικρύζη τον ώμον. Όχι τόσο προτεταμένον τον βραχίονα. Το αριστερό σας χέρι εις το ύψος του οφθαλμού. Ο αριστερός ώμος πλέον τεταμένος. Το κεφάλι ίσιο. Το βλέμμα προσηλωμένον. Προχωρήσετε. Το σώμα ευθυτενές. Εγγίσετε το σπαθί με την τετάρτη. Έν — δυο: Εις στάσιν! Επαναλάβετε! Έν άλμα όπισθεν. Όταν πρόκειται να κτυπήσετε, πρέπει το ξίφος να βγαίνη εμπρός και το σώμα να είνε πολύ προφυλαγμένο. Έν — δυο! Εγγίσατε το σπαθί μου με την τρίτην. Εμπρός! το σώμα ευθυτενές. Εμπρός! Έν — δυο! Εις στάσιν! επαναλάβετε. Έν άλμα όπισθεν. Προφυλαχθήτε, κύριε, προφυλαχθήτε! (Ο καθηγητής της ξιφομαχίας τον κτυπά επανειλημμένως και του λέγει: Προφυλαχθήτε, προφυλαχθήτε!)

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Αι!

Ο ΜΟΥΣΙΚΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Κάνετε θαύματα.

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΞΙΦΑΣΚΙΑΣ

Σας το είπα· το μυστικόν της ξιφομαχίας έγκειται εις δύο: εις το να κτυπά κανείς και εις το να μη τον κτυπούν· και όπως σας το απέδειξα μια μέρα, είνε αδύνατον να δέχεται κανείς κτυπήματα, όταν ξαίρη ν' απωθή το ξίφος του αντιπάλου του από τη γραμμή του σώματός του. Αυτό εξαρτάται μόνον από μίαν μικράν κίνησιν του καρπού της χειρός ή προς τα έσω ή προς τα έξω.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Κατ' αυτόν τον τρόπον λοιπόν, ένας άνθρωπος, χωρίς να είνε ανδρείος είνε βέβαιος πως θα φονεύση τον αντίπαλό του και πως δεν θα τον φονεύση εκείνος;

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΞΙΦΟΜΑΧΙΑΣ

Βεβαίως· δεν σας το απέδειξα;

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Ναι.

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΞΙΦΟΜΑΧΙΑΣ

Και εξ αυτού εμφανίζεται πόσο πρέπει να μας υπολήπτεται εμάς το κράτος, και κατά πόσον η γνώσις της ξιφομαχίας υπερέρχει από όλας τας άλλας ανωφελείς γνώσεις, καθώς, παραδείγματος χάριν, από το χορό, από τη μουσική, από...

Ο ΧΟΡΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Σας παρακαλώ, κύριε ξιφομάχε! πρέπει να μιλήτε με σεβασμό για το χορό.

Ο ΜΟΥΣΙΚΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Μάθετε να μιλήτε καλύτερα για τη μουσική.

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΞΙΦΟΜΑΣΚΙΑΣ

Είστε πολύ αστείοι, αν θέλετε να συγκρίνετε την τέχνη σας με τη δική μου.

Ο ΜΟΥΣΙΚΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Τι ιδέα που έχει για τον εαυτό του!

Ο ΧΟΡΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Πολύ κωμικός μου φαίνεσθε με τον ψευτοθώρακά σας.

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΞΙΦΟΜΑΣΚΙΑΣ

Φίλε μου χοροδιδάσκαλε, θα σας κάνω εγώ να χορέψετε όπως πρέπει. Και σας, φίλε μου μουσικοδιδάσκαλε, θα σας κάνω εγώ να τραγουδήσετε τέλεια.

Ο ΧΟΡΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Κύριε ξιφομάχε, θα σας μάθω εγώ το επάγγελμά σας.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ (στον χοροδιδάσκαλον)

Τρελλαθήκατε να τα βάλετε μ' αυτόν που ξαίρει την τρίτη και την τετάρτη και ξαίρει ακόμα να σκοτώσει έναν άνθρωπο με απαλή κίνηση;

Ο ΧΟΡΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Δε δίνω έναν παρά για την απαλή του κίνηση και για την τρίτη του και για την τετάρτη του.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ (στο χοροδιδάσκαλο)

Μην παραφέρεσθε, σας είπα.

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΞΙΦΟΜΑΣΚΙΑΣ (στο χοροδιδάσκαλο)

Πώς είπατε, αυθαδέστατε;

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Αι! κύριε καθηγητά της ξιφομαχίας!

Ο ΧΟΡΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ (στον ξιφομάχο)

Πώς; χοντράνθρωπε!

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Α! κύριε χοροδιδάσκαλε!

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΞΙΦΟΜΑΣΚΙΑΣ

Αν ορμήσω κατ' επάνω σου...

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ (στον καθηγητή της ξιφομαχίας)

Μην εξάπτεστε.

Ο ΧΟΡΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Αν σηκώσω το χέρι μου...

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ (στο χοροδιδάσκαλο)

Ησυχάσετε, παρακαλώ.

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΞΙΦΟΜΑΣΚΙΑΣ
Θα σε σπάσω στο ξύλο!

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ (στον καθηγητή της ξιφομαχίας)
Σας παρακαλώ!

Ο ΧΟΡΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ
Θα σε κάνω τούμπανο!

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ (στο χοροδιδάσκαλο)
Μα σας παρακαλώ!

Ο ΜΟΥΣΙΚΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ
Αφήσετέ μας να τον μάθωμε να μιλάη.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ (στον μουσικοδιδάσκαλο)
Μα ησυχάσετε επί τέλους!

ΣΚΗΝΗ Ε'.

ΟΙ ΑΝΩΤΕΡΩ — Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ — ΕΝΑΣ ΥΠΗΡΕΤΗΣ

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ
Ω! κύριε καθηγητά της φιλοσοφίας, ήρθατε απάνω στην ώρα με τη φιλοσοφία σας. Ελάτε να τους ειρηνεύσετε αυτούς τους κυρίους.

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
Τι τρέχει; τι συμβαίνει, κύριοι;

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ
Επιάστηκαν, ποιανού το επάγγελμα είναι ανώτερο. Άρχισαν τις βριξιές και κοντεύουν ναρθούν στα χέρια.

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
Αι! πώς, κύριοι! είνε σωστό πράγμα να παραφέρεται κανείς έτσι; Δεν αναγνώσατε την σοφήν πραγματείαν που συνέθεσεν ο Σενέκας περί της οργής; Και υπάρχει ταπεινότερον και πλέον επονείδιστον πάθος από τον θυμόν, που καθιστά τον άνθρωπον άγριον θηρίον; Δεν ξαίρετε ότι η λογική πρέπει να κυριαρχή όλων των πράξεών μας;

Ο ΧΟΡΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ
Πώς, κύριε! Μας έβρισε και τους δύο μας. Επεριφρόνησε το χορό που διδάσκω εγώ και τη μουσική που διδάσκει ο κύριος απ' εκεί.

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
Ο σοφός άνθρωπος είνε ανώτερος από όλας τας ύβρεις που του απευθύνουν· και η μόνη απάντηση που επιβάλλεται στις ύβρεις είνε η μετριοπάθεια και η υπομονή.

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΞΙΦΟΜΑΣΚΙΑΣ
Έχουν και οι δυο των την αναίδεια να θέλουν να συγκρίνουν την τέχνη τους με τη δική μου τέχνη.

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

Αυτό σας ταράττει; δεν πρέπει να φιλονεικώμεν διά ματαίας δόξας και δόξας επαγγελμάτων. Εκείνο που διακρίνει ακριβώς τους ανθρώπους, τους μεν από τους δε, είναι η φρόνησις και η αρετή.

Ο ΧΟΡΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Ήθελα να του αποδείξω ότι ο χορός είνε επιστήμη υπερτέρα πάσης τιμής.

Ο ΜΟΥΣΙΚΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Και εγώ, ότι η μουσική είναι επιστήμη που την εσεβάστηκαν όλοι οι αιώνες.

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΞΙΦΟΜΑΣΚΙΑΣ

Κ' εγώ, ήθελα ν' αποδείξω και στους δύο των ότι η επιστήμη των όπλων είνε η ωραιότερα και η αναγκαιότερα από όλας τας επιστήμας.

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

Τότε, τι θα πήτε για τη φιλοσοφία; Βρίσκω, κύριοι, ότι και οι τρεις σας είσθε αυθαδέστατοι, να τολμάτε να μιλήτε ενώπιόν μου με τόσην έπαρσιν και να ονομάζετε αναιδέστατα επιστήμας πράγματα, που ούτε με τη λέξι τέχνη μπορεί κανείς να τα τιμήση· πράγματα, που μόλις δύνανται να κατανοηθούν υπό τον τίτλον ταπεινόν επάγγελμα· επάγγελμα ξιφομάχου, επάγγελμα αιδού, επάγγελμα χορευτού.

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΞΙΦΟΜΑΣΚΙΑΣ

Άε από 'κεί, βρωμοφιλόσοφε!

Ο ΜΟΥΣΙΚΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Άε από 'κεί σχολαστικέ!

Ο ΧΟΡΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Άε από 'κεί, ψευτοδάσκαλε!

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

Πώς! καθάρματα!

(Ο Φιλόσοφος ορμά κατ' επάνω των και εκείνοι τον ξυλοκοπούν)

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Κύριε φιλόσοφε!

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

Άτιμοι! αχρείοι! μωροί!

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Κύριε φιλόσοφε!

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΞΙΦΟΜΑΣΚΙΑΣ

Ζών!

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Κύριοι!

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

Αναιδέστατοι!

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Κύριε φιλόσοφε!

Ο ΧΟΡΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Άε στο διάβολο, κτήνος σαμαρωμένο!

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Κύριοι!

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

Μπερμπάτες!

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Κύριε φιλόσοφε!

Ο ΜΟΥΣΙΚΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Άε στο διάβολο, ηλίθιε!

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Κύριοι!

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

Απατεώνες, αγύρτες, αχρείοι, λαοπλάνοι!

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Κύριε φιλόσοφε! Κύριοι Κύριε φιλόσοφε! Κύριοι! Κύριε φιλόσοφε!

(Εξέρχονται δερόμενοι).

ΣΚΗΝΗ ΣΤ'.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ — ΕΝΑΣ ΥΠΗΡΕΤΗΣ

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Α! δαρθήτε όσο θέλετε· δε δίνω έναν παρά. Δεν εννοώ εγώ να τσαλακώσω τη ρόμπα μου για να σας χωρίσω. Θάμουν τρελλός αν πήγαινα ν' ανακατωθώ μαζί τους για να μούρθη στο τέλος και καμιά κατακεφαλιά.

ΣΚΗΝΗ Ζ'.

Οι ανωτέρω. Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ (διορθώνων το κολλάρο του)

Ας αρχίσωμε το μάθημά μας.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Αχ! κύριε, πάρα πολύ λυπούμαι για το ξύλο που φάγατε.

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

Δε σημαίνει τίποτα. Ένας φιλόσοφος ξαίρει να παίρνη τα πράγματα όπως έρχονται. Έννοια σας· θα γράψω εγώ γι' αυτούς μια σάτυρα κατά το ύφος του Ιουβενάλη, που θα τους στολίσω όπως τους πρέπει. Ας τ' αφήσωμε τώρα αυτά. Τι θέλετε να μάθετε;

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Ό,τι μπορέσω· γιατί έχω πολύ μεγάλη επιθυμία να γίνω σοφός. Και μούρχεται λύσσα από το θυμό μου όταν συλλογίζωμαι πως ο πατέρας μου και η μητέρα μου δε μ' εσπούδασαν όλες τις επιστήμες όταν ήμουν νέος.

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

Ο θυμός σας αυτός είναι λογικώτατος· nam sine doctrina, vita est quasi mortis imago. Τα εννοείτε αυτά; θα ξαίρετε βέβαια λατινικά.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Ναι· μα υποθέσετε πως δεν ξαίρω και εξηγήσατέ μου τι πάει να πουν αυτά που μου είπατε.

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

Αυτά θα πουν ότι, χωρίς την επιστήμην, η ζωή είναι σχεδόν μία εικών του θανάτου.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Τα λατινικά αυτά έχουν δίκηο.

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

Δεν έχετε οπωσδήποτε μερικές αρχάς της επιστήμης;

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Ω! ναι, ξαίρω να διαβάζω και να γράφω.

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

Από πού θέλετε να αρχίσωμε· θέλετε να μάθετε την Λογικήν;

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Τι είναι αυτή η Λογική;

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

Λογική είναι η επιστήμη εκείνη, η οποία μας διδάσκει τας τρεις ενεργείας του πνεύματος.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Ποιές είν' αυτές οι τρεις ενεργείες του πνεύματος;

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

Η πρώτη, η δευτέρα και η τρίτη. Η πρώτη είναι ο συλλογισμός, συντελούμενος διά των αφηρημένων εννοιών· η δευτέρα είναι η κρίσις, συντελουμένη διά των κατηγοριών· και η τρίτη είναι η σκέψις, συντελουμένη διά των εικόνων: Barbara, Celarent, Darii, Ferio, Baratipton, κ.τ.λ.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Πολύ τραχειά λόγια είν' αυτά. Η λογική δε μ' αρέσει. Ας μάθωμε τίποτ' άλλο ωμορφότερο.

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

Θέλετε να μάθετε την ηθικήν;

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Ηθικήν;

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

Ναι.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Τι λέει αυτή η ηθική;

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

Πραγματεύεται περί ευδαιμονίας, διδάσκει τους ανθρώπους να δαμάζουν τα πάθη των, και...

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Όχι, ας την αφήσωμε κι' αυτή. Είμαι θυμώδης όσο παίρνει και η ηθική δεν μπορεί να μου κάνη τίποτα· θέλω να θυμώνω μέχρι τρέλλας όταν μου έρχεται όρεξι να θυμώσω.

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

Μήπως θέλετε να μάθετε την φυσική;

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Τι λέει αυτή η φυσική;

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

Η φυσική ερμηνεύει τας αρχάς των φυσικών πραγμάτων και τας ιδιότητας του σώματος· ομιλεί περί της φύσεως των στοιχείων, των μετάλλων, των ορυκτών, των λίθων, των φυτών και των ζώων, και μας διδάσκει τας αιτίας όλων των μετεώρων, της ίριδος, των κομητών, των αστραπών, του κεραυνού, της βροχής, της χιόνος, της χαλάζης, των ανέμων και των ανεμοστροβίλων.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Πάρα πολύ μπερδεμένα και ανακατωμένα είν' όλα αυτά.

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

Τι θέλετε να σας μάθω;

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Μάθετέ με ορθογραφία.

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

Πολύ ευχαρίστως.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Έπειτα να μου μάθετε τον Καζαμία, για να ξαίρω πότε είνε σελήνη και πότε δεν είνε.

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

Μάλιστα. Διά να πληρώσω την επιθυμίαν σας και διά να διεξέλθω την ύλην αυτήν ως φιλόσοφος, πρέπει ν' αρχίσω, σύμφωνα με την τάξιν των πραγμάτων, εκ της ακριβούς γνώσεως της φύσεως των γραμμάτων του αλφαβήτου και του διαφόρου τρόπου της προφοράς αυτών. Και απ' αυτού του ζητήματος έχω να σας είπω ότι τα γράμματα του αλφαβήτου διαιρούνται εις φωνήεντα, διότι εκφράζουν τας φωνάς, και εις σύμφωνα, καλούμενα ούτω σύμφωνα, διότι ηχούσι μετά των φωνηέντων και επισημειούσι την ενάρθρωσιν των φωνών. Έχομεν επτά φωνήεντα: α, ε, η, ι, ο, υ, ω.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Ενόησα.

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

Το φωνήεν α προφέρεται αν ανοίξωμε πολύ το στόμα: α.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Α — α. Ναι.

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

Το φωνήεν ε προφέρεται αν πλησιάσουμε την κάτω σιαγόνα προς την άνω: _α, ε_.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Α — ε, α — ε. Αλήθεια... Α! τι ωραίο που είναι!

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

Τα φωνήεντα η, ι, υ, κοινώς ι, αν πλησιάσωμεν ακόμη περισσότερο τας σιαγόνας την μίαν προς την άλλην, τείνοντες τας δύο γωνίας του στόματος προς τα ώτα: _α, ε, ι_.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

α, ε, ι, ι, ι. Αλήθεια. Ζήτη η επιστήμη!

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

Τα φωνήεντα ο και ω, κοινώς ο, προφέρονται αν ανοίξωμεν τας σιαγόνας και πλησιάσωμεν τας δύο γωνίας των χειλέων: ο.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Ο, ο. Ορθότατα: _α, ε, ι, ο, ι, ο_. θαυμάσιο πράγμα! _ι, ο, ι, ο_.

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

Το άνοιγμα του στόματος σχηματίζει ακριβώς ένα μικρόν κύκλον, ο οποίος παριστά ένα ο.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Ο, ο, ο. Έχετε δίκηο. _Ω_. Α! τι ωραίο πράγμα που είναι να ξαίρη κανείς κάτι τι. Αχ! να μην έχω σπουδάσει από δω και τόσα χρόνια. Θα τα ήξαίρα όλα αυτά.

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

Άυριο θα μάθωμε τα άλλα γράμματα του αλφαβήτου, δηλαδή τα σύμφωνα.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Και αυτά είναι έτσι περίεργα όπως τούτα;

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

Αναμφιβόλως. Το σύμφωνον _δ_, παραδείγματος χάριν, προφέρεται αν εγγίσωμεν με το άκρον της γλώσσης τους άνω οδόντας: _δα_.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Δα, δα. Ναι. Τι ωραία πράγματα, τι ωραία πράγματα!

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

Το φ αν ακουμπήσωμεν τους άνω οδόντας εις το κάτω χείλος: _φα_.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Φα, φα. Αλήθεια. Αχ! πατέρα μου, αχ! μητέρα μου! τι κακό που μου κάνατε!

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

Το ρ, αν φέρωμεν το άκρον της γλώσσης μέχρι του ύψους του

ουρανίσκου· ούτως ώστε, ωθουμένη η γλώσσα υπό του αέρος, ο οποίος εξέρχεται με δύναμιν, υποχωρεί και επανέρχεται πάντοτε εις το αυτό σημείον με τρομώδη κίνησιν: _ρ ρα_.

ΖΟΥΡΤΑΙΝ

_Ρ, ρ, ρα, ρ, ρ, ρ, ρ, ρα... Αλήθεια! Α! τι έξοχος άνθρωπος που είστε και τι καιρό που έχασα! _ρ, ρ, ρα_.

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

Θα σας τα εξηγήσω κατά βάθος όλα αυτά τα περίεργα.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Σας παρακαλώ. Άλλως τε, πρέπει να σας εκμυστηρευθώ και κάτι. Είμαι ερωτευμένος με μια κυρία της ανωτέρας κοινωνικής τάξεως και θα επιθυμούσα να με βοηθούσατε να της γράψω κάτι σ' ένα μπιλλιέτο που θα τ' αφήσω να πέση στα πόδια της.

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

Πολύ ευχαρίστως.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Θα είναι χαριτωμένο, ε;

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

Και βέβαια. Θέλετε να της γράψετε στίχους;

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Όχι, όχι· όχι στίχους.

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

Θέλετε να της γράψετε εις το πεζόν;

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Όχι, δε θέλω· ούτε πεζό ούτε στίχους.

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

Μα πρέπει ή το ένα ή το άλλο.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Γιατί;

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

Διά τον απλούστατον λόγον, κύριε, ότι, για να εκφρασθή κανείς πρέπει να μεταχειρισθῆ ἢ πεζόν ἢ στίχους.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Μόνον το πεζόν και οι στίχοι υπάρχουν;

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

Μάλιστα, κύριε. Ό,τι δεν εἶνε πεζόν εἶνε στίχοι και ό,τι δεν εἶνε στίχοι εἶνε πεζόν.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Και όπως μιλούμε, τι εἶνε αυτό το όπως μιλούμε;

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

Πεζόν.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Πώς! όταν λέω: Νικολέτα, φέρε μου τις παντούφλες μου δώσε μου το νυχτικό μου σκούφο, είνε πεζό;

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

Μάλιστα, κύριε.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Τι διάβολο! απάνω από σαράντα χρόνια μιλώ πεζό χωρίς να το ξαίρω. Σας είμαι καταυποχρεωμένος που μου το μάθατε αυτό. Ήθελα λοιπόν να της γράψω: _Ωραία μαρκησία, τα ωραία σας μάτια με κάνουν να πεθάνω από έρωτα._ μα ήθελα να της το γράψω με τρόπο έτσι ευγενικό, χαριτωμένο.

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

Γράψετε ότι το πυρ των οφθαλμών της κατακαίει μέχρι τέφρας την καρδίαν σας· ότι υφίστασθε νύκτα και ημέραν δι' αυτήν την τυραννίαν ενός...

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Όχι, όχι, όχι· δεν τα θέλω καθόλου αυτά θέλω μόνο αυτά που σας είπα: «ωραία μαρκησία, τα ωραία σας μάτια με κάνουν να πεθαίνω από έρωτα».

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

Πρέπει να το επεκτείνετε λίγο.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Όχι, σας είπα· θέλω μόνο αυτά τα λίγα λόγια, αλλά να είνε γραμμένα της μόδας, αραδιασμένα καθώς πρέπει. Σας παρακαλώ να μου πείτε τους διαφόρους τρόπους που μπορώ να τα γράψω.

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

Πρώτον, μπορείτε να τα γράψετε έτσι όπως τα είπατε: _Ωραία μαρκησία, τα ωραία σας μάτια με κάνουν να πεθαίνω από έρωτα._ Ή: _από έρωτα με κάνουν να πεθαίνω, ωραία μαρκησία, τα ωραία σας μάτια._ Ή: _τα ωραία σας μάτια από έρωτα με κάνουν, ωραία μαρκησία, να πεθαίνω._ Ή: να πεθαίνω τα ωραία σας μάτια, ωραία μαρκησία, από έρωτα με κάνουν. ή: με κάνουν τα ωραία σας μάτια να πεθαίνω, ωραία μαρκησία, από έρωτα._

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Μα απ' όλους αυτούς τους τρόπους ποιος είνε ο καλύτερος;

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

Αυτός που είπατε: ωραία μαρκησία, τα ωραία σας μάτια με κάνουν να πεθαίνω από έρωτα.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Και όμως εγώ δεν εσπούδασα καθόλου και την έκανα αυτή τη φράσι μονομιάς. Σας ευχαριστώ με όλη μου την καρδιά και σας παρακαλώ ναρθήτε αύριο νωρίς.

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

Δε θα λείψω, (φεύγει).

ΣΚΗΝΗ Η'.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ — ΕΝΑΣ ΥΠΗΡΕΤΗΣ

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Πώς! το καινούργιο μου φόρεμα δε μου τώφεραν ακόμη;

Ο ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Όχι, κύριε.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Ο καταραμένος αυτός ο ράφτης με κάνει να περιμένω σήμερα που έχω ένα σωρό δουλειές. Μούρχεται να σκάσω από το θυμό μου. Να τον πιάση τεταρταίος πυρετός, να πάη στο διάβολο! Να τον θερίση η πανούκλα! Αν τον είχα στα χέρια μου αυτό το σκυλορράφτη, αυτό τον μπερμπαντορράφτη θα τον..

ΣΚΗΝΗ Θ'.

(Οι ανωτέρω. Ο ΡΑΠΤΗΣ, ΕΝΑΣ ΚΑΛΦΑΣ ΤΟΥ κομίζων το καινούργιο φόρεμα).

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Α! ήρθες επί τέλους! ήμουν πολύ θυμωμένος μαζί σου.

ΡΑΦΤΗΣ

Ήταν αδύνατο νάρθω γρηγορώτερα, είχα βάλει είκοσι καρφάδες για το φόρεμά σας.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Μου' στείλες κάτι μεταξωτές κάλτσες τόσο στενές, που κατακουράστηκα για να τις βάλω, αφού, εννοείται, σχίστηκαν και σε δυο μεριές.

ΡΑΦΤΗΣ

Δε θ' αργήσουν ν' ανοίξουν.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Ναι, αν τις σχίζω διαρκώς. Μου παρήγγειλες ακόμη κάτι παπούτσια, που μ' αφανίζουν τα πόδια.

ΡΑΦΤΗΣ

Καθόλου, κύριε.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Πώς καθόλου;

ΡΑΦΤΗΣ

Όχι, δε σας αφανίζουν τα πόδια.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Εγώ σου λέω πως μου τ' αφανίζουν.

ΡΑΦΤΗΣ

Το φαντάζεσθε.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Το φαντάζομαι γιατί το αισθάνομαι. Ωραία λογική!

ΡΑΦΤΗΣ

Ιδού, κύριε, το ωμορφότερο φόρεμα της αυλής και το πλέον ταιριαστό. Είνε μεγάλο κατόρθωμα να εφεύρω ένα φόρεμα ταιριαστό χωρίς να είνε μαύρο. Ας έρθουν όλοι οι μεγαλύτεροι τεχνίται να δοκιμάσουν.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Τι σημαίνει πάλι αυτό; τα λουλούδια τάβαλες από κάτω;

ΡΑΦΤΗΣ

Δε μου είπατε πως τα θέλατε από πάνω!

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Έπρεπε να σου το πω αυτό;

ΡΑΦΤΗΣ

Ναι. Όλα τα επίσημα πρόσωπα τα βάζουν από κάτω.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Τα επίσημα πρόσωπα βάζουν τα λουλούδια από κάτω;

ΡΑΦΤΗΣ

Μάλιστα, κύριε.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Πολύ καλά λοιπόν.

ΡΑΦΤΗΣ

Θέλετε να τα βάλω από πάνω;

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Όχι, όχι.

ΡΑΦΤΗΣ

Αρκεί να μου πήτε.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Όχι, σου είπα· πολύ καλά τα έβαλες. Λες να μούρχεται καλά;

ΡΑΦΤΗΣ

Ωραία ερωτήσεις! Φέρετε όποιο ζωγράφο θέλετε να δούμε αν θα μπορέση με το πινέλο του να σας το φέρη πειο καλά στο σώμα σας. Έχω στο κατάστημα έναν εργάτη που για τέτοιου είδους φορέματα είνε η μεγαλυτέρα μεγαλοφυία του κόσμου.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Η περούκα και τα φτερά είνε καθώς πρέπει;

ΡΑΦΤΗΣ

Όλα είνε τέλεια.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ (κυττάζων τον ράπτην)

Α! α! κύριε ράφτη· το ύφασμα αυτό είνε από το τελευταίο φόρεμα που μούκανες. Το γνωρίζω πολύ καλά.

ΡΑΦΤΗΣ

Το βρήκα τόσο ωραίο που σκέφθηκα να κάνω και για μένα μια φορεσιά.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Ναι· μα δεν έπρεπε να την κάνης με το δικό μου ύφασμα.

ΡΑΦΤΗΣ

Θέλετε να φορέσετε το δικό σας;

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Ναι. Δώσε μου το.

ΡΑΦΤΗΣ

Σταθήτε μια στιγμή. Δεν γίνονται έτσι αυτά τα πράγματα. Έφερα εδώ ανθρώπους μου για να σας το φορέσουν ρυθμικά. Αυτού του είδους τα φορέματα φοριούνται με επισημότητα. Εμπρός, ελάτε μέσα.

(Εισέρχονται τέσσαρες ραπτεργάται).

ΡΑΦΤΗΣ (στους εργάτας του).

Φορέσατε στον κύριο το φόρεμα αυτό, απαράλλακτα όπως τα φορούν στα επίσημα πρόσωπα.

(Οι τέσσαρες ραπτεργάται με βήμα χορευτικών πλησιάζουν τον ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ.

Οι δύο του εκβάλλουν τας ξιφομαχικές αναξυρίδας· οι άλλοι δύο του εκβάλλουν την καμηζόλαν του· κατόπιν πάντοτε εν ρυθμώ, του φορούν το καινούργιο του φόρεμα Ο ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ περιπατεί εν μέσω αυτών και τους δεικνύει το φόρεμά του διά να ίδουν αν του έρχεται καλά).

ΚΑΛΦΑΣ

Ευγενέστατέ μου κύριε, δόσετε, σας παρακαλώ, στα παιδιά κάποιο roug boire.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Πώς με είπες;

ΚΑΛΦΑΣ

Ευγενέστατέ μου

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Ευγενέστατέ μου! να τι θα πη να ντύνεται κανείς αριστοκρατικά. Ας έμενα ντυμένος σαν τους πρόστυχους και θάβλεπα αν μούλεγαν: ευγενέστατέ μου. (Δίνει χρήματα). Να, πάρτε τα αυτά για το ευγενέστατέ μου.

ΚΑΛΦΑΣ

Άρχοντά μου, μας καθυποχρεώνετε.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Άρχοντά μου! ω! ω! άρχοντά μου! Στάσου μια στιγμή, φίλε μου· αυτό το άρχοντά μου αξίζει κάτι τι· δεν είχε μικρός λόγος το άρχοντά μου. Να τι σας δίνει ο άρχοντάς σας.

ΚΑΛΦΑΣ

Άρχοντά μου, θα πάμε να πιούμε όλοι στην υγεία της υψηλότητός σας.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Της υψηλότητός σας! ω! ω! ω! σταθήτε, μη φύγετε. Της υψηλότητός σας (καθ' εαυτόν) Μα να σου πω, αν φθάση μέχρι μεγαλειότητος θα μου πάρη και την τελευταία πεντάρα (προς όλους) Να, πάρετε αυτά για το _Υψηλότητός σας_.

ΚΑΛΦΑΣ

Υψηλότατε, σας ευχαριστούμε ταπεινώς για τη γενναιοδωρία σας.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ (καθ' εαυτόν)

Έκανε καλά να σταματήσει στο _υψηλότητός σας_. Θα μου τάπαιρνε όλα.

(Οι ραπτεργάται εξέρχονται με βήμα χορευτικών).

ΠΡΑΞΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΣΚΗΝΗ Α'.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ — ΔΥΟ ΥΠΗΡΕΤΑΙ

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Ελάτε από πίσω μου· θα πάω να δείξω το καινούργιο φόρεμα στο δρόμο.
Και προ πάντων προσπαθήσετε και οι δύο σας να βαδίζετε ακριβώς
απάνω στα ίχνη μου, για να φαίνεται καθαρά πως είστε δικοί μου.

ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Μάλιστα, κύριε.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Φωνάξετέ μου τη Νικολέτα για να της δώσω μερικές διαταγές. Σταθήτε,
σταθήτε· έρχεται.

ΣΚΗΝΗ Β'.

ΟΙ ΑΝΩΤΕΡΩ — ΝΙΚΟΛΕΤΑ

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Νικολέτα!

ΝΙΚΟΛΕΤΑ

Ορίστε.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Άκουσε.

ΝΙΚΟΛΕΤΑ (γελώσα)

Χι, χι, χι, χι, χι

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Γιατί γελάς;

ΝΙΚΟΛΕΤΑ

Χι, χι, χι, χι, χι.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Τι έχει αυτή και γελάει;

ΝΙΚΟΛΕΤΑ

Χι, χι, χι. Τι χάλια είν' αυτά; Χι, χι, χι.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Τι είπες;

ΝΙΚΟΛΕΤΑ

Ω! Θεέ μου! Χι, χι, χι, χι, χι.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Τι αηδείες είν' αυτές; Με κοροϊδεύεις δηλαδή;

ΝΙΚΟΛΕΤΑ

Θεός φυλάξοι! εγώ τέτοια πράγματα; χι, χι, χι, χι, χι, χι.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Θα σου σπάσω τα μούτρα, αν εξακολουθής να γελάς.

ΝΙΚΟΛΕΤΑ

Δεν μπορώ, κύριε, να κρατηθώ. Χι, χι, χι, χι, χι, χι.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Δε θα πάψης;

ΝΙΚΟΛΕΤΑ

Με συγχωρείτε, κύριε· μα είστε τόσο αστείος, που μου είνε αδύνατο να κρατήσω τα γέλια. Χι, χι, χι.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Κύτταξ' εκεί αυθάδεια!

ΝΙΚΟΛΕΤΑ

Είστε κωμικώτατος έτσι. Χι, χι

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Θα σε...

ΝΙΚΟΛΕΤΑ

Με συγχωρείτε, με συγχωρείτε, κύριε. Χι, χι, χι, χι.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Άκουσε, αν ξαναγελάσης τόσο δα ακόμα, σου ορκίζομαι πως θα σου καταφέρω στα μάγουλα τις πειο μεγαλύτερες μπάτσες που δώθηκαν ως τώρα σ' όλο τον κόσμο.

ΝΙΚΟΛΕΤΑ

Όπως θέλετε, κύριε· δε θα ξαναγελάσω πεια.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Πρόσεξε καλά· πρέπει στη στιγμή να καθαρίσης.

ΝΙΚΟΛΕΤΑ (διακόπτουσα)

Χι, χι.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Να καθαρίσης καλά...

ΝΙΚΟΛΕΤΑ (διακόπτουσα)

Χι, χι.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Πρέπει, σου λέω, να καθαρίσης τη σάλα, και...

ΝΙΚΟΛΕΤΑ (διακόπτουσα)

Χι, χι.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Ακόμα;

ΝΙΚΟΛΕΤΑ (πέφτει χάμω από τα γέλια)

Δείρτε με, κύριε, μα αφήστε με να γελάσω μ' όλη μου την καρδιά· το προτιμώ χίλιες φορές. Χι, χι, χι, χι, χι.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Λύσσα με πιάνει.

ΝΙΚΟΛΕΤΑ

Σας το ζητώ για χάρι, κύριε, σας παρακαλώ, αφήστε με γελάσω. Χι, χι, χι.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Θα σε πιάσω...

ΝΙΚΟΛΕΤΑ

Μα, κύριε, θα σκάσω αν κρατηθώ. Χι, χι, χι.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Μα ξανάγινε άλλο τέτοιο εξωλέστατο υποκείμενο, να γελάη μπροστά μου με τόση αυθάδεια, αντί να περιμένη τας διαταγάς μου;

ΝΙΚΟΛΕΤΑ

Τι θέλετε να κάνω, κύριε;

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Να φροντίσης, αχρεία, να μου ετοιμάσης το σπίτι μου για την κομπανία που περιμένω.

ΝΙΚΟΛΕΤΑ (εγειρομένη)

Α! τώρα πεια δεν έχω όρεξι για γέλια. Όλες αυτές οι κομπανίες κάνουν τόσες ανακατωσούρες εδώ μέσα, που μόνο η λέξι κομπανία μου χαλάει όλο το γούστο.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Μήπως θέλεις για χάρι σου να κλείσω το σπίτι μου σ' όλο τον κόσμο;

ΝΙΚΟΛΕΤΑ

Πρέπει τουλάχιστον να το κλείσετε σε μερικούς, μερικούς.

ΣΚΗΝΗ Γ'.

Οι ανωτέρω — ΚΥΡΙΑ ΖΟΥΠΝΤΑΙΝ

Κα ΖΟΥΠΝΤΑΙΝ

Καινούργιες ιστορίες έχουμε πάλι; Τι είναι αυτά τα ρούχα, άντρα μου;
Δε λογαριάζεις τον κόσμο; Έχεις όρεξι δηλαδή να σε παίρνουν από
πίσω όπου πας;

ΖΟΥΠΝΤΑΙΝ

Μόνο οι ηλίθιοι και οι ηλίθιες θα με παίρνουν από πίσω, γυναίκα
μου.

Κα ΖΟΥΠΝΤΑΙΝ

Έννοια σου και δεν περίμεναν ως τώρα για να σ' αρχίσουν στην
κοροϊδία. Είναι πολύς καιρός που όλος ο κόσμος γελάει με τα καμώματά
σου.

ΖΟΥΠΝΤΑΙΝ

Και τι είναι λοιπόν, σε παρακαλώ, όλος αυτός ο κόσμος;

Κα ΖΟΥΠΝΤΑΙΝ

Όλος αυτός ο κόσμος είναι ένας κόσμος που έχει δίκηο και που είναι
πειο γνωστικός από σένα. Εγώ τάχω χαμένα με τη ζωή που κάνεις. Δεν
ξαίρω πεια τι έχει καταντήσει το σπίτι μας. Μου φαίνεται εδώ μέσα
σαν ένα καθημερινό καρναβάλι. Από τα ξημερώματα αρχίζουν τα βιολιά
και τα τραγούδια που ξεκουφάνουν όλη τη γειτονιά!

ΝΙΚΟΛΕΤΑ

Η κυρία μιλεί πολύ σωστά. Δεν μπορώ πεια να κρατήσω πάστρα στο
νοικοκυρείό σας μ' αυτό το σωρό που κουβαλάτε στο σπίτι σας. Τα
ποδάρια τους μαζεύουν όλη τη λάσπη απ' όλους τους δρόμους και τη
φέρνουν εδώ. Η δυστυχισμένη η Φραγκίσκα αφανίστηκε πεια να τρίβη τα
πατώματα, που τα καταλασπώνουν κάθε μέρα οι βρωμοδάσκαλοί σας.

ΖΟΥΠΝΤΑΙΝ

Αι! Νικολέτα, Νικολέτα, σαν πολύ ακονισμένη είναι η γλώσσα σου.

Κα ΖΟΥΠΝΤΑΙΝ

Έχει δίκιο η Νικολέτα· το μυαλό της είναι καλύτερο από το δικό σου.
Ήθελα να ήξερα τι σου χρειάζεται ο χοροδιδάσκαλος στην ηλικία που
βρίσκεσαι.

ΝΙΚΟΛΕΤΑ

Κι' αυτός ο κρεμανταλάς ο δάσκαλος του σπαθιού, που βροντάει τα
πόδια του σαν να θέλη να γκρεμίση το σπίτι και να μας ξεχαρβαλώση
όλα τα τζάμια της σάλας.

ΖΟΥΠΝΤΑΙΝ

Σιωπή! δούλα μου και γυναίκα μου!

Κα ΖΟΥΠΝΤΑΙΝ

Μήπως θέλεις να μάθης χορό για να τον χορεύης στα γεράματά σου,
όταν θάνε πιασμένα τα πόδια σου;

ΝΙΚΟΛΕΤΑ

Μήπως θέλετε να σκοτώσετε κανένα;

ΖΟΥΠΝΤΑΙΝ

Σιωπή, σας είπα! Είστε αμόρφωτες και η μια και η άλλη δεν μπορείτε
να καταλάβετε πόσο κερδίζει ένας άνθρωπος μ' αυτά.

Κα ΖΟΥΠΝΤΑΙΝ

Θάκανες καλύτερα αν φρόντιζες να παντρέψης την κόρη σου, που περνάς ολοένα η ηλικία της.

ΖΟΥΠΝΤΑΙΝ

Θα φροντίσω να παντρέψω την κόρη μου, όταν θα βρεθή ο κατάλληλος γαμβρός γι' αυτήν. Τώρα φροντίζω να μάθω τα ωραία πράγματα.

ΝΙΚΟΛΕΤΑ

Μου είπε ακόμα, κυρία, πως πήρε σήμερα κ' ένα δάσκαλο της φιλοσοφίας.

ΖΟΥΠΝΤΑΙΝ

Μάλιστα. Θέλω ν' αποκτήσω πνεύμα και να ξαίρω να μιλώ και να συζητώ με σοφούς ανθρώπους.

Κα ΖΟΥΠΝΤΑΙΝ

Μήπως λογαριάζεις στην ηλικία σου να πας στο σχολείο και να στις βρέχη με τη ρίγα ο δάσκαλος;

ΖΟΥΠΝΤΑΙΝ

Γιατί όχι; Μακάρι να μου τις είχε βρέξει ο δάσκαλος όταν έπρεπε και να ήξαιρα ό,τι μαθαίνουν στο σχολείο.

ΝΙΚΟΛΕΤΑ

Ω! ναι· η ρίγα θα σας είχε ισιώσει τα πόδια σας.

ΖΟΥΠΝΤΑΙΝ

Και βέβαια.

Κα ΖΟΥΠΝΤΑΙΝ

Όλα αυτά είνε πολύ χρήσιμα για να διοικήσης το σπίτι σου.

ΖΟΥΠΝΤΑΙΝ

Ωρισμένως, μιλείτε κ' οι δυο σας σαν αγράμματες και ντρέπομαι για λογαριασμό σας. (Στην Καν Ζουρνταίν.) Εσύ, παραδείγματος χάριν, ξαίρεις τι είνε αυτά που λες;

Κα ΖΟΥΠΝΤΑΙΝ

Ναι, ξαίρω πως αυτά που λέω είνε πολύ σωστά και πως θα έκανες πολύ καλά ν' αλλάξης ζωή

ΖΟΥΠΝΤΑΙΝ

Δε σου λέω γι' αυτό. Σ' ερωτώ τι είνε τα λόγια που λες αυτή τη στιγμή.

Κα ΖΟΥΠΝΤΑΙΝ

Είνε λόγια γνωστικά, ενώ η ζωή που κάνεις δεν είνε καθόλου γνωστική.

ΖΟΥΠΝΤΑΙΝ

Δε σου μιλώ γι' αυτό, σου λέω. Σ' ερωτώ, αυτά που μιλώ μαζί σου, αυτά που λέω τώρα, τι είνε;

Κα ΖΟΥΠΝΤΑΙΝ

Κολοκύθια!

ΖΟΥΠΝΤΑΙΝ

Όχι, δεν είναι κολοκύθια· αυτά που λέμε οι δυο μας, η ομιλία που κάνουμε αυτή τη στιγμή.

Κα ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Αι!

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Πώς τη λένε την ομιλία αυτή που κάνουμε;

Κα ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Ας τη λένε όπως θέλουν.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Τη λένε _πεζόν_, αμαθεστάτη!

Κα ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Πεζόν;

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Ναι, πεζόν. Ό,τι είναι πεζόν δεν είναι σίχτοι και ό,τι είναι σίχτοι δεν είναι πεζόν. Αι! να τι είναι να σπουδάζη κανείς· (στην Νικολέτα).

Και συ, ξαίρεις τι πρέπει να κάνης για να πης ένα _ο_;

ΝΙΚΟΛΕΤΑ

Πώς;

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Ναι, τι κάνεις όταν λες _ο_;

ΝΙΚΟΛΕΤΑ

Τι λέτε, καλέ;

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Για πες _ο_ να δης.

ΝΙΚΟΛΕΤΑ

Ο

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Τι κάνεις;

ΝΙΚΟΛΕΤΑ

Λέω _ο_.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Ναι, μα όταν λες _ο_, τι κάνεις;

ΝΙΚΟΛΕΤΑ

Κάνω αυτό που μου είπατε.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Ω! τι φρίκη, όταν έχη κανείς να κάνη με ζώα! Ανοίγεις τας σιαγόνας και πλησιάζεις τας δυο γωνίας των χειλέων, _ο_, βλέπεις;

ΝΙΚΟΛΕΤΑ

Αλήθεια, πολύ ωραίο είν' αυτό!

Κα ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Θαυμάσιο!

ZOYRNNTAIN

Διαφορετικά θα έκανες, αν έλεγες ένα _ι_, και ένα _δα, δα_ και ένα _φα, φα_.

Κα ZOYRNNTAIN

Τι κουταμάρες είν' αυτές;

ΝΙΚΟΛΕΤΑ

Τι βγαίνει απ' όλα αυτά;

ZOYRNNTAIN

Μου έρχεται να σκάσω όταν βλέπω αμόρφωτες γυναίκες.

Κα ZOYRNNTAIN

Θα έκανες καλύτερα να τους εξεκούμπιζες από δω όλους αυτούς τους κυρίους με τις μωρολογίες των.

ΝΙΚΟΛΕΤΑ

Και προ πάντων εκείνον τον κρεμανταλά το δάσκαλο του σπαθιού που μου γεμίζει σκόνη όλο το σπίτι.

ZOYRNNTAIN

Αι! αυτός ο καθηγητής της ξιφομαχίας σου στέκεται, βλέπω, στο στομάχι! Θα σε κάνω να καταλάβεις αμέσως πόσο ανόητη είσαι. (παίρνει δύο ξιφη και δίνει το ένα στην Νικολέτα). Κράτησέ το. Κίνησις απατηλή! Η γραμμή του σώματος ίση. Όταν σπαθίζης την τετάρτη, δεν έχεις παρά να κάνης έτσι και όταν σπαθίζης την τρίτη, δεν έχεις παρά να κάνης έτσι. Μ' αυτό τον τρόπο ποτέ δεν θα σκοτωθής. Δεν είνε ωραίο πράγμα να είνε κανείς ασφαλής όταν μονομαχή με κάποιον;

ΝΙΚΟΛΕΤΑ

Για να δούμε. (Του δίνει μερικές σπαθιές).

ZOYRNNTAIN

Στάσου, στάσου ωχ! πειο σιγά. Άμε στο διάβολο, αχρεία.

ΝΙΚΟΛΕΤΑ

Δε μούπατε να σας σπαθίσω;

ZOYRNNTAIN

Ναι, μα με σπαθίζεις με την τρίτη πριν με σπαθίσης με την τετάρτη και δεν περιμένεις να προφυλαχθώ.

Κα ZOYRNNTAIN

Είσαι τρελλός, άντρα μου, μ' όλες αυτές τις φαντασιοπληξίες σου. Κι' η τρέλλα αυτή σου ήρθε αφότου σου πέρασε απ' το νου να συναναστραφής την αριστοκρατία.

ZOYRNNTAIN

Όταν συναναστρέφωμαι την αριστοκρατία, δείχνω το πνεύμα μου· και είναι πειο ώμορφο αυτό παρά να συναναστρέφωμαι τους χοντρονικοκυραίους σου.

Κα ZOYRNNTAIN

Ω! βέβαια, με το πάρα πάνω! πολύ κερδίζεις που συναναστρέφεσαι τους αριστοκράτες σου και πολύ καλές δουλειές θα κάνης με τον ωραίο σου κόντη, που τρελλαίνεσαι για δαύτον.

ZOYRNTAIN

Σιωπή! σκέψου καλά τι λες. Ξαίρεις, γυναίκα μου, πως δε νοιώθεις για ποιόν μιλείς όταν μιλής γι' αυτόν; Είναι ένα επίσημο πρόσωπο, πολύ επισημότερο απ' ό,τι μπορείς να φαντασθής· ένας ευγενής που παίζει μεγάλο ρόλο στην αυλή και που μιλεί με τον βασιλέα, έτσι όπως μιλώ εγώ με σένα. Και νομίζεις πως δε με τιμά να βλέπη ο κόσμος πως έρχεται στο σπίτι μου τόσο συχνά ένα πρόσωπο της τάξεως του που με λέει αγαπητό του φίλο και με μεταχειρίζεται σαν να ήμουν όμοιός του; Δεν μπορείς να φαντασθής πόσο καλός είναι για μένα! Μπροστά σ' όλο τον κόσμο μου κάνει τόσες περιποιήσεις που κι' εγώ ο ίδιος πάω να χάσω το μυαλό μου.

Κα ZOYRNTAIN

Πώς να μη σου κάνη τον καλό και να μη σε περιποιήται αφού διαρκώς τον δανείζεις χρήματα;

ZOYRNTAIN

Και δεν είναι τιμή για μένα να δανείζω χρήματα σ' έναν άνθρωπο της τάξεώς του; Και τι λιγώτερο μπορώ να κάνω σ' έναν ευγενή, που με λέει αγαπητό του φίλο;

Κα ZOYRNTAIN

Και αυτός ο ευγενής τι κάνει για σένα;

ZOYRNTAIN

Πράγματα που θα σηκωθή ο νους σου όταν τα μάθης.

Κα ZOYRNTAIN

Σαν τι πράγματα;

ZOYRNTAIN

Ως εδώ! Δεν μου επιτρέπεται να εξηγηθώ. Αρκεί πως αν του δανείζω χρήματα, θα μου τα επιστρέψη· και γρήγορα μάλιστα.

Κα ZOYRNTAIN

Ναι, περίμενέ τα.

ZOYRNTAIN

Θα μας τα επιστρέψη. Δεν μου το είπε;

Κα ZOYRNTAIN

Ναι, ναι, δε θα λείψη.

ZOYRNTAIN

Μου ωρκίσθη στην αριστοκρατική του τιμή.

Κα ZOYRNTAIN

Παραμύθια!

ZOYRNTAIN

Αυτό που σου λέω. Είσαι πολύ πεισματάρα, γυναίκα μου! Σου λέω πως θα κρατήση το λόγο του· είμαι βέβαιος.

Κα ZOYRNTAIN

Και εγώ είμαι βεβαιοτάτη πως δε θα τον κρατήση, και πως όλες αυτές οι περιποιήσεις που σου κάνει είναι για να σε ξεγελάη.

ZOYRNTAIN

Σώπα· έρχεται.

Κα ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Και μήπως είνε πλέον τίποτ' άλλο; Έρχεται ίσως ακόμη για να σου ζητήσει κι' άλλα δανεικά. Δεν ξαίρω τι με πιάνει όταν τον βλέπω.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Σώπαινε, σου είπα.

ΣΚΗΝΗ Δ'.

ΟΙ ΑΝΩΤΕΡΩ — ΔΟΡΑΝΤ

ΔΟΡΑΝΤ

Πώς είσθε, αγαπητέ μου φίλε, κύριε Ζουρνταίν;

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Πολύ καλά, κύριε· σας προσκυνώ.

ΔΟΡΑΝΤ

Και η κυρία Ζουρνταίν πώς είνε;

Κα ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Η κυρία Ζουρνταίν είνε όπως θέλει.

ΔΟΡΑΝΤ

Ω!... κύριε Ζουρνταίν! Είσθε ο κομψότερος άνθρωπος του κόσμου!

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Βλέπετε;

ΔΟΡΑΝΤ

Είσθε θαυμάσιος μ' αυτό το φόρεμα· ούτε βρίσκονται στο παλάτι άλλοι πειο καλοντυμένοι από σας.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Αι! αι!

Κα ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ (κατ' ιδίαν)

Τούχει βρη το σφυγμό του.

ΔΟΡΑΝΤ

Για γυρίστε πίσω. Αριστοκρατικότατο!

Κα ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ (κατ' ιδίαν)

Ναι, τόσο βλαξ από πίσω όσο κι' από 'μπρός.

ΔΟΡΑΝΤ

Σας ορκίζομαι, κύριε Ζουρνταίν, είχα μεγάλη ανυπομονησία να σας δω. Είσθε ο μόνος άνθρωπος που εκτιμώ περισσότερο στον κόσμο. Σήμερα το πρωί ακριβώς μιλούσα για σας στο παλάτι.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Μου κάνετε μεγάλη τιμή, κύριε.

ΔΟΡΑΝΤ

Ω! ησυχάσετε, παρακαλώ!

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Ξαίρω το σέβας που σας οφείλω, κύριε.

ΔΟΡΑΝΤ

Καλέ, ησυχάσετε, παρακαλώ· ας λείπουν τα κομπλιμέντα μεταξύ μας.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Κύριε...

ΔΟΡΑΝΤ

Ησυχάσετε, σας είπα, κύριε Ζουρνταίν: είστε ο φίλος μου.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Είμαι δούλος σας, κύριε.

ΔΟΡΑΝΤ

Δε θα φορέσω το καπέλλο μου αν δεν το φορέσετε και σεις.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ (φορών τον πύλον του)

Προτιμώ να είμαι αγενής παρά οχληρός.

ΔΟΡΑΝΤ

Είμαι οφειλέτης σας, όπως ξαίρετε.

Κα ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Ναι, το ξέρομε και το παραξέρομε.

ΔΟΡΑΝΤ

Μ' εδανείσατε γενναίως και επανειλημμένως διάφορα χρηματικά ποσά και μ' έχετε υποχρεώσει με τον ευγενέστερο τρόπο του κόσμου.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Αστειεύεσθε, κύριε.

ΔΟΡΑΝΤ

Αλλά ξαίρω να επιστρέφω ό,τι με δανείζουν και ν' αναγνωρίζω τη χάρη που μου κάνουν.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Δεν αμφέβαλα ποτέ μου, κύριε.

ΔΟΡΑΝΤ

Θέλω να καθαρίσω το χρέος μου κ' ήλθα εδώ για να λογαριαστούμε.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ (ιδιαιτέρως στην Καν Ζουρνταίν)

Ε; βλέπεις τι πρόστυχη που είσαι, γυναίκα μου;

ΔΟΡΑΝΤ

Μου αρέσει να πληρώνω τα χρέη μου όσο το δυνατόν γρηγορώτερα.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ (ιδιαιτέρως στην Κυρίαν Ζουρνταίν)

Δε σου τώλεγα εγώ;

ΔΟΡΑΝΤ

Ας δούμε μια στιγμή τι σας οφείλω.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ (ιδιαιτέρως στην Καν Ζουρνταίν).

Βλέπεις τι γελοίες που ήταν οι υποψίες σου;

ΔΟΡΑΝΤ

Θυμάστε καλά όλα τα ποσά που μούχετε δανείσει;

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Νομίζω πως τα θυμούμαι. Τάχω σημειώσει. Λοιπόν: σας έδωκα την πρώτη φορά διακόσια λουδοβίκια.

ΔΟΡΑΝΤ

Μάλιστα.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Έπειτα, εκατόν είκοσι.

ΔΟΡΑΝΤ

Μάλιστα.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Έπειτα, εκατόν σαράντα.

ΔΟΡΑΝΤ

Πολύ σωστά.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Δηλαδή, τετρακόσια εξήντα λουδοβίκια, που μας κάνουν πέντε χιλιάδες εξήντα φράγκα.

ΔΟΡΑΝΤ

Σωστότατα. Πέντε χιλιάδες εξήντα φράγκα.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Χίλια οκτακόσια τριάντα δύο φράγκα στον έμπορο των φτερών, για το καπέλλο σας.

ΔΟΡΑΝΤ

Ακριβώς.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Δύο χιλιάδες επτακόσια ογδοήντα φράγκα στο ράφτη σας.

ΔΟΡΑΝΤ

Μάλιστα.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Τέσσερες χιλιάδες τριακόσια εβδομήντα εννέα φράγκα και δώδεκα σόλδια στον έμπορό σας.

ΔΟΡΑΝΤ

Ακριβώς· δώδεκα σόλδια. Ο λογαριασμός είναι σωστότατος.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Και χίλια επτακόσια σαράντα οκτώ φράγκα στο σαγματοποιό σας.

ΔΟΡΑΝΤ

Όλα έτσι είναι, όπως τα είπατε. Το όλον;

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Δέκα πέντε χιλιάδες οκτακόσια φράγκα.

ΔΟΡΑΝΤ

Ακριβέστατα! Δέκα πέντε χιλιάδες οκτακόσια φράγκα. Προσθέσατε ακόμη δυο χιλιάδες διακόσια που θα μου δώσετε, θα γίνουν ακριβώς δέκα οκτώ χιλιάδες φράγκα, τα οποία θα σας τα επιστρέψω εις πρώτην ευκαιρίαν.

Κα ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Ε; δεν τώχα μαντέψει εγώ;

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ (Ιδιαιτέρως στην Κα Ζουρνταίν).

Σιωπή!

ΔΟΡΑΝΤ

Δυσκολεύεσθε να μου δώσετε το ποσόν που σας ζητώ;

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Α! όχι.

Κα ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ (ιδιαιτέρως στον Ζουρνταίν.)

Αυτός ο άνθρωπος σ' αρμέγει σα γελάδα.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ (ιδιαιτέρως στην Κα Ζουρνταίν)

Σιωπή!

ΔΟΡΑΝΤ

Αν δυσκολεύεσθε, ν' αποτανθώ αλλού.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Όχι, κύριε.

Κα ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ (ιδιαιτέρως στον Ζουρνταίν).

Δε θα ευχαριστηθή αν δε σε δη χρεωκοπημένο.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ (ιδιαιτέρως στην Κα Ζουρνταίν).

Σιωπή, σου λέω!

ΔΟΡΑΝΤ

Αν δυσκολεύεσθε, δεν έχετε παρά να μου το πήτε.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Καθόλου, κύριε.

Κα ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ (ιδιαιτέρως στον Ζουρνταίν).

Είνε ένας πλάνος πρώτης τάξεως.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ (Ιδιαιτέρως στην Κα Ζουρνταίν.)

Σώπαινε λοιπόν!

Κα ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ (ιδιαιτέρως στον Ζουρνταίν).

Θα σου ρουφήξη και την τελευταία πεντάρα.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ (ιδιαιτέρως στην Κα Ζουρνταίν.)

Θα σωπάσης, επί τέλους:

ΔΟΡΑΝΤ

Είνε πάμπολλοι άνθρωποι που θα μ' εδάνειζαν με μεγάλη τους χαρά· μα επειδή είστε ο καλύτερός μου φίλος, ενόμισα ότι θα σας αδικούσα αν κατέφευγα σε άλλον.

ZOYΠNTAIN

Μεγάλη μου τιμή, κύριε· θα γίνη αμέσως η επιθυμία σας.

Κα ZOYΠNTAIN (ιδιαιτέρως στον Ζουρνταίν.)

Τι; θα του δώσης κι' άλλα ακόμη;

ZOYΠNTAIN (ιδιαιτέρως στην Κα Ζουρνταίν).

Τι θέλεις να κάνω; Σου πέρασε η ιδέα πως μπορώ ν' αρνηθώ σ' έναν άνθρωπο, που μίλησε σήμερα το πρωί για μένα στο παλάτι;

Κα ZOYΠNTAIN (ιδιαιτέρως στον Ζουρνταίν).

Είσαι ένα κορόιδο πρώτης γραμμής.

ΣΚΗΝΗ Ε'.

Οι ανωτέρω — πλην του ZOYΠNTAIN

ΔΟΡΑΝΤ

Μου φαίνεσθε πολύ μελαγχολική. Τι έχετε, κυρία Ζουρνταίν;

Κα ZOYΠNTAIN

Δεν ξαίρω τι έχει το κεφάλι μου. Μου φαίνεται πως θα σπάση.

ΔΟΡΑΝΤ

Πού είναι η δεσποινίς κόρη σας; δεν τη βλέπω.

Κα ZOYΠNTAIN

Η δεσποινίς κόρη μου είναι καλά εκεί που είναι.

ΔΟΡΑΝΤ

Δε θέλετε καμιά απ' αυτές τις ημέρες ναρθήτε μαζί της να δήτε το μπαλλέτο και την κωμωδία που δίνουν στο παλάτι;

Κα ZOYΠNTAIN

Ναι, αλήθεια, έχομε πολλή όρεξι να γελάσωμε, πολλή όρεξι έχομε να γελάσωμε.

ΔΟΡΑΝΤ

Υποθέτω, κυρία Ζουρνταίν, ότι θα είχατε πολλούς θαυμαστάς στα νειάτα σας, έτσι ώμορφη και ευχάριστη που θα ήσθε.

Κα ZOYΠNTAIN

Και μήπως με παίρνετε, κύριε, για καμιά γρηούλα;

ΔΟΡΑΝΤ

Ω! κυρία Ζουρνταίν, συγγνώμην, συγγνώμην! ήμουν αφηρημένος· μου είχε διαφύγει πως είστε νέα. Σας παρακαλώ, συγχωρήσετε την αφηρημάδα μου.

ΣΚΗΝΗ ΣΤ'.

Οι ανωτέρω — ΖΟΥΠΝΤΑΙΝ

ΖΟΥΠΝΤΑΙΝ (στον Δουράντ).

Να, διακόσια λουδοβίκεια καλομετρημένα.

ΔΟΡΑΝΤ

Σας είμαι υπόχρεως, κύριε Ζουρνταίν, και επιθυμώ με όλη μου την καρδιά να σας φανώ χρήσιμος στο παλάτι.

ΖΟΥΠΝΤΑΙΝ

Με σκλαβώνετε.

ΔΟΡΑΝΤ

Αν η κυρία Ζουρνταίν επιθυμή να δη πώς διασκεδάζει ο βασιλεύς, της υπόσχομαι να της προμηθεύσω μια από τις καλύτερες θέσεις της αιθούσης.

Κα ΖΟΥΠΝΤΑΙΝ

Η κυρία Ζουρνταίν σας ευχαριστεί.

ΔΟΡΑΝΤ (ιδιαιτέρως στον Ζουρνταίν)

Όπως σας ειδοποίησα με το γραμματάκι μου, η ωραία μας μαρκησία θα είν' εδώ ύστερ' από λίγο για το μπαλλέτο και για το γεύμα. Εδέχθη επί τέλους με χίλια παρακάλια μου το δώρο σας.

ΖΟΥΠΝΤΑΙΝ

Πάμε πειο πέρα, να μη μας ακούν.

ΔΟΡΑΝΤ

Είνε οκτώ ημέρες που δεν σας είδα και επομένως δεν σας είπα τίποτα για το διαμάντι που μου δώσατε να της προσφέρω εκ μέρους σας. Ως που να νικήσω τους ενδιασμούς της εχρειάστηκα να καταβάλω τόσους και τόσους κόπους. Μόλις σήμερα απεφάσισε να το δεχθή.

ΖΟΥΠΝΤΑΙΝ

Πώς της εφάνηκε;

ΔΟΡΑΝΤ

Έξοχο. Και είμαι βέβαιος πως το θαυμάσιο αυτό διαμάντι θα την κάνει να σχηματίση για σας την καλύτερα ιδέα.

ΖΟΥΠΝΤΑΙΝ

Μακάρι!

Κα ΖΟΥΠΝΤΑΙΝ (στην Νικολέτα)

Όταν έρχεται εδώ, δεν εννοεί να το κουνήση.

ΔΟΡΑΝΤ

Της έδωσα να νοιώση καλά και την αξία του δώρου και το μέγεθος του έρωτός σας.

ΖΟΥΠΝΤΑΙΝ

Η καλωσύνη σας, κύριε, με σκλαβώνει. Πάω να χάσω το νου μου που βλέπω έναν άνθρωπο της τάξεώς σας να κατεβαίνει προς χάριν μου και να κάνει εκείνο που κάνετε σεις για μένα.

ΔΟΡΑΝΤ

Αστειεύεσθε; Μεταξύ φίλων προσέχει κάνεις σε τέτοια πράγματα; Και δεν θα κάνατε τάχα το ίδιο και σεις για μένα, αν παρουσιάζονταν περίστασις;

ΖΟΥΠΝΤΑΙΝ

Ω! βέβαια, και μ' όλη μου την καρδιά.

Κα ΖΟΥΠΝΤΑΙΝ (στην Νικολέτα)

Αυτός ο άνθρωπος μου κάθεται στο στομάχι.

ΔΟΡΑΝΤ

Εγώ, τι να σας πω, όταν πρόκειται να εξυπηρετήσω ένα φίλο μου, δε δίνω σημασία σε τίποτα, και όταν μου εξεμυστηρεύθητε τον έρωτα που αισθάνεσθε για τη χαριτωμένη εκείνη μαρκησία, με την οποία συνδέομαι στενώς, είδατε πολύ καλά ότι ευθύς εξ αρχής προσεφέρθην μόνος μου να σας φανώ χρήσιμος.

ΖΟΥΠΝΤΑΙΝ

Αυτό είν' αλήθεια. Η καλωσύνη σας, σας το είπα, με σκλαβώνει.

Κα ΖΟΥΠΝΤΑΙΝ (στην Νικολέτα)

Μα δε θα φύγη επί τέλους;

ΝΙΚΟΛΕΤΑ

Τα ταιριάζουν πολύ καλά οι δυο τους.

ΔΟΡΑΝΤ

Επήρατε τον καλύτερο δρόμο για να φθάσετε στην καρδιά της. Οι γυναίκες τρελλαίνονται να βλέπουν πως ξοδεύουν γι' αυτές. Οι συχνές σερενάτες σας, τ' αλλεπάλληλα μπουκέτα σας, το θαυμάσιο εκείνο πυροτέχνημα, το διαμάντι που τη εστείλατε, και το δώρο που της ετοιμάζετε, όλα αυτά της μιλούν για τον έρωτά σας πολύ καλύτερα από όλα τα λόγια που θα της ελέγατε εσείς ο ίδιος.

ΖΟΥΠΝΤΑΙΝ

Θα δαπανήσω το παν για ν' ανοίξω το δρόμο της καρδιάς της. Οι γυναίκες της αριστοκρατίας έχουν για μένα ακατανίκητα θέληγτρα και είνε μεγάλη τιμή για μένα, τιμή, που είμαι πρόθυμος να την αγοράσω ακριβώτατα.

Κα ΖΟΥΠΝΤΑΙΝ (στην Νικολέτα)

Ήθελα νάξαιρα τι λένε τόσην ώρα! Πήγαινε σιγά — σιγά να κρυφακούσης.

ΔΟΡΑΝΤ

Ύστερ' από λίγο θ' απολαύσετε την παρουσία της και τα μάτια σας για πολλή ώρα θα χορταίνουν.

ΖΟΥΠΝΤΑΙΝ

Για να είμαι εντελώς ελεύθερος, τα κατάφερα να δειπνήση απόψε η γυναίκα μου στο σπίτι της αδερφής μου και να μείνη εκεί όλη τη βραδυά.

ΔΟΡΑΝΤ

Εκάνατε πολύ φρόνιμα. Η γυναίκα σας θα μας ήταν εμπόδιο. Διέταξα εκ μέρους σας το μάγειρο να ετοιμάση ό,τι πρέπει καθώς και ό,τι χρειάζεται για το μπαλλέτο. Είνε δική μου έμπνευσις, και αν εκτελεσθή όπως το έχω στο νου μου, είμαι βέβαιος πως θα το βρη...

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ (βλέπει την Νικολέτα που κρυφακούει και την ραπίζει).
Να, λοιπόν, αδιάκριτη! (Στον Δοράντ). Θέλετε να παμε έξω;

ΣΚΗΝΗ Ζ'.

Κα ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ — ΝΙΚΟΛΕΤΑ

ΝΙΚΟΛΕΤΑ

Η περιέργεια μου κόστισε ακριβά, μα μου φαίνεται πως κάποιο λάκκον έχ' η φάβα. Έλεγαν για κάποια δουλειά που δεν τους συμφέρει να είστε μπροστά και σεις.

Κα ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Είνε κάμποσος καιρός, Νικολέτα, που έχω υποψίες για τον άντρα μου. Ή γελιέμαι ή κάποια ερωτοδουλειά είναι στη μέση· και προσπαθώ ν' ανακαλύψω. Μα ας μιλήσωμε για την κόρη μου. Ξαίρεις πως ο Κλεόντ είναι ερωτευμένος μαζί της. Αυτός ο νέος μ' αρέσει πολύ και θα προσπαθήσω όσο μπορώ να πάρη τη Λουκίλη.

ΝΙΚΟΛΕΤΑ

Μ' εκάνατε καταχαρούμενη μ' αυτό που λέτε· γιατί αν ο κύριος Κλεόντ σας αρέση άλλο τόσο μ' αρέσει κ' εμένα ο υπηρέτης του· και θα ευχόμουν να γίνη ο γάμος μας, την ίδια μέρα που θα γίνη κι' ο δικός των γάμος.

Κα ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Πήγαινε να τον εύρης και να του πης εκ μέρους μου νάρθη σε λίγο να μ' εύρη για να ζητήσωμε μαζί τη Λουκίλη από τον άντρα μου.

ΝΙΚΟΛΕΤΑ

Τρέχω, κυρία, μ' όλη μου την καρδιά και σας βεβαιώ πως καμμιά άλλη παραγγελία δε θα μου ήταν τόσο καλόδεκτη. Θα ευχαριστηθούν πάρα πολύ.

ΣΚΗΝΗ Η'.

ΚΛΕΟΝΤ — ΚΟΒΙΕΛ — ΝΙΚΟΛΕΤΑ

ΝΙΚΟΛΕΤΑ (στον Κλεόντ)

Α! ήρθατε απάνω στην ώρα. Τα συχαρίκια μου! Ό,τι ερχόμουν...

ΚΛΕΟΝΤ (διακόπτων)

Φύγε απ' εδώ, άπιστη, και μη σου πέρασε απ' το νου πως θα με παίξης με ψεύτικα λόγια.

ΝΙΚΟΛΕΤΑ

Έτσι δέχεσθε;

ΚΛΕΟΝΤ (διακόπτων)

Φύγε απ' εδώ, σου είπα, και πήγαινε στη στιγμή να πης στην άπιστη κυρία σου ότι δε θα μπορέση πεια να με παίξη στα δάκτυλά της.

ΝΙΚΟΛΕΤΑ

Τι ξαφνικά είν' αυτά πάλι; Αγαπημένε μου Κοβιέλ, πες μου, σε παρακαλώ, τι σημαίνουν αυτά;

ΚΟΒΙΕΛ

Αγαπημένε μου Κοβιέλ! υποκρίτρια! Τράβα γρήγορα, φύγε από τα μάτια μου, κακιά, και άφησέ με ήσυχο.

ΝΙΚΟΛΕΤΑ

Πώς! και συ;...

ΚΟΒΙΕΛ

Φύγε από τα μάτια μου, σου είπα, και να μη μου ξαναμιλήσης ποτέ πεια.

ΝΙΚΟΛΕΤΑ (κατ' ιδίαν)

Τι τους έπιασε και τους δυο των; θα πάω να τα πω στην κυρία μου.

ΣΚΗΝΗ Θ'.

ΚΛΕΟΝΤ — ΚΟΒΙΕΛ

ΚΛΕΟΝΤ

Ακούς εκεί να φέρεται έτσι στον πιστότερο και στον πλέον αφωσιωμένο εραστή του κόσμου!

ΚΟΒΙΕΛ

Είνε φρικό πράγμα αυτό που μας έκαναν και στους δυο μας,

ΚΛΕΟΝΤ

Να της δείχνω όλη την αγάπη και όλη την τρυφερότητα που μπορεί κανείς να φαντασθή· να μην αγαπώ κανέναν άλλον στον κόσμο και να μην έχω καμμιάν άλλη σκέψη στο νου μου παρά μόνον εκείνη· να είνε η μόνη μου φροντίδα, η μόνη μου λαχτάρα, η μόνη μου χαρά να μη μιλώ παρά μόνο για εκείνη, να μη συλλογίζωμαι παρά μόνο εκείνη· να ονειρεύωμαι μόνο εκείνη, ν' αναπνέω και να ζω μόνο για 'κείνη, και ποια είνε η ανταμοιβή όλης αυτής της αγάπης μου; Είχα δυο ημέρες να την 'δω, που για μένα είνε δυο ολόκληροι αιώνες· την απαντώ τυχαίως στο δρόμο· η καρδιά μου κτυπά παράφορα, η χαρά μου ζωγραφίζεται στο πρόσωπό μου, τρέχω κατενθουσιασμένος, και η άπιστη εκείνη στρέφει τα μάτια της απ' κεί και περνάει βιαστικά σαν να μη με είχε 'δεί ποτέ στη ζωή της.

ΚΟΒΙΕΛ

Το ίδιο παράπονο έχω κ' εγώ.

ΚΛΕΟΝΤ

Πες μου, Κοβιέλ· μπορεί να γίνη στον κόσμο άλλη πειο άπιστη και πειο αχάριστη από τη Λουκίλη;

ΚΟΒΙΕΛ

Και μπορεί να γίνη, κύριε, άλλη πειο εξωλεστάτη από τη Νικολέτα;

ΚΛΕΟΝΤ

Ύστερα από τόσες θυσίες, από τόσους αναστεναγμούς, από τόσους

πόθους που είχα γι' αυτήν!

ΚΟΒΙΕΛ

Ύστερ' από τόση περιποίηση και τόσες φροντίδες και τόσες δουλειές που της έκανα στην κουζίνα!

ΚΛΕΟΝΤ

Τόσα δάκρυα που έχυσα στα πόδια της!

ΚΟΒΙΕΛ

Τόσους κουβάδες νερό που έβγαλα από το πηγάδι για χάρη της!

ΚΛΕΟΝΤ

Τόση φλόγα που αισθάνθηκα γι' αυτήν, να την αγαπώ πειο πολύ από τον εαυτό μου!

ΚΟΒΙΕΛ

Τόση φλόγα που μ' έπαιρνε απ' τα μούτρα να γυρίζω τη σούβλα για να μην κουράζετ' εκείνη!

ΚΛΕΟΝΤ

Μ' αποφεύγει με περιφρόνησι.

ΚΟΒΙΕΛ

Μου γυρίζει την πλάτη αναιδέστατα.

ΚΛΕΟΝΤ

Απιστία, που της χρειάζεται η μεγαλύτερη τιμωρία του κόσμου.

ΚΟΒΙΕΛ

Προδοσία, που της χρειάζονται χίλιες μπάτσες

ΚΛΕΟΝΤ

Μην τολμήσης, σε παρακαλώ, να μου ξαναμιλήσης ποτέ γι' αυτήν.

ΚΟΒΙΕΛ

Εγώ, κύριε; ο Θεός να με φυλάξη!

ΚΛΕΟΝΤ

Να μη σκεφθής ποτέ να μου δικαιολογήσης την απιστία της.

ΚΟΒΙΕΛ

Μη φοβάστε.

ΚΛΕΟΝΤ

Όσα λόγια κι' αν μου πης για να την υπερασπισθής, σε τίποτα δε θα ωφελήσουν.

ΚΟΒΙΕΛ

Ποιος σκέφτηκε τέτοιο πράγμα;

ΚΛΕΟΝΤ

Θα είμαι πάντοτε θυμωμένος και θα ξεκόψω κάθε σχέσι μαζί της.

ΚΟΒΙΕΛ

Συμφωνώ.

ΚΛΕΟΝΤ

Αυτός ο κύριος κόμης που έρχεται στο σπίτι της, της μπήκε,

φαίνεται, στο μάτι και ξιππάστηκε το μυαλό της από τους τίτλους του. Μα έννοια σου, δε θ' αφήσω εγώ να λάμψη η απιστία της, ούτε θα την αφήσω να μ' εγκαταλείψει έτσι. Θα κάνω ό,τι μπορώ να της χαλάσω τα σχέδια.

ΚΟΒΙΕΛ

Πολύ καλά το λέτε. Κ' εγώ το ίδιο λογαριάζω να κάνω.

ΚΛΕΟΝΤ

Βοήθησέ με να μείνω αμετάτρεπτος στην απόφασί μου και να πετάξω από την καρδιά μου και το τελευταίο λείψανο του έρωτος που είχα για κείνην. Σ' εξορκίζω να μου την κατηγοράς όσο μπορείς περισσότερο. Να μου την ζωγραφίζης με τέτοιο τρόπο, που να με κάνης να την αποστρέφωμαι· και για να την αηδιάσω, παράστησέ μου όλα τα ελαττώματα που βρίσκεις απάνω της.

ΚΟΒΙΕΛ

Αυτή, κύριε; μια κερασίτσα, μια υποκρίτρια! Αυτό δα της έλειπε, να την ερωτευθήτε κι' όλας! Δεν έχει τίποτα που να την ξεχωρίζη από τις άλλες. Μπορείτε να βρήτε εκατό χιλιάδες καλύτερες της. Πρώτα — πρώτα, τα μάτια της είνε μικρά.

ΚΛΕΟΝΤ

Αυτό είν' αλήθεια, τα μάτια της είνε μικρά· μα είνε τα πλέον φωτερά, τα πλέον λαμπερά, τα πλέον διαπεραστικά και τα πλέον συγκινητικά μάτια που υπάρχουν σ' όλο τον κόσμο.

ΚΟΒΙΕΛ

Το στόμα της είνε μεγάλο.

ΚΛΕΟΝΤ

Ναι· μα είνε το πειο χαριτωμένο απ' όλα τα στόματα· στόμα που εμπνέει πόθους. Είνε το ελκυστικώτερο και το ερωτικώτερο στόμα του κόσμου.

ΚΟΒΙΕΛ

Όσο για το ανάστημά της, δεν μπορεί βέβαια να την πη κανείς ψηλή.

ΚΛΕΟΝΤ

Όχι· μα είνε ψηλή και καλοκαμωμένη.

ΚΟΒΙΕΛ

Προσποιημένη σε ό,τι λέει και σε ό,τι κάνει.

ΚΛΕΟΝΤ

Αυτό είν' αλήθεια· μα έχει χάρι σε όλα της· και οι τρόποι της είνε ελκυστικοί· έχουν ένα κάποιο θέλγητρο που το αισθάνεται κανείς ως μέσα στην καρδιά του.

ΚΟΒΙΕΛ

Όσο για εξυπνάδα...

ΚΛΕΟΝΤ

Α! είν' έξυπνη, Κοβιέλ· έχει μια εξυπνάδα λεπτή και ευγενική.

ΚΟΒΙΕΛ

Η κουβέντα της...

ΚΛΕΟΝΤ

Η κουβέντα της είνε χαριτωμένη.

ΚΟΒΙΕΛ

Είνε πάντοτε σοβαρή.

ΚΛΕΟΝΤ

Αμ' τι! τα γέλια και τα χάχανα σ' αρέσουν; Και υπάρχει στον κόσμο αναιδέστερο πράγμα από τις γυναίκες που γελούν σε κάθε ψύλλου πήδημα;

ΚΟΒΙΕΛ

Και τέλος, είνε η πειο πεισματάρα του κόσμου.

ΚΛΕΟΝΤ

Ναι, είνε πεισματάρα, συμφωνώ πληρέστατα· μα στις ώμορφες όλα ταιριάζουν όλα πρέπει να τα υποφέρη κανείς από τις ώμορφες.

ΚΟΒΙΕΛ

Μα αφού τα βρίσκετε όλα έτσι, θα πη πως θέλετε να την αγαπάτε αιωνίως.

ΚΛΕΟΝΤ

Εγώ; προτιμώ να πεθάνω· θα την μισώ όσο την αγαπούσα.

ΚΟΒΙΕΛ

Μα πώς; αφού τη βρίσκετε τόσο τέλεια;

ΚΛΕΟΝΤ

Ακριβώς γι' αυτό και η εκδίκησί μου θα είνε φρικτή· ακριβώς γι' αυτό θα δείξω τη δύναμι της καρδιάς μου· θα τη μισήσω, θα την εγκαταλείψω, όσο ώμορφη, όσο θελκτική, όσο αξιαγάπητη κ' αν τη βρίσκω. Νά την.

ΣΚΗΝΗ Γ'.

Οι ανωτέρω. — ΛΟΥΚΙΑΗ — ΝΙΚΟΛΕΤΑ

ΝΙΚΟΛΕΤΑ (στη Λουκίλη)

Εγώ τουλάχιστον, δεν μπορώ να το ξηγήσω.

ΛΟΥΚΙΑΗ

Αυτό που σου είπα θα είνε.

ΚΛΕΟΝΤ (στον Κοβιέλ)

Δε θα της μιλήσω καθόλου.

ΚΟΒΙΕΛ

Κ' εγώ το ίδιο θα κάνω.

ΛΟΥΚΙΑΗ

Τι συμβαίνει, Κλεόντ; τι έχεις;

ΝΙΚΟΛΕΤΑ

Μα τι έχεις, Κοβιέλ;

ΛΟΥΚΙΑΗ (στον Κλεόντ)

Γιατί είσαι λυπημένος;

ΝΙΚΟΛΕΤΑ (στον Κοβιέλ)

Γιατί έχεις κατεβασμένα μούτρα;

ΛΟΥΚΙΑΗ (στον Κλεόντ)

Έχασες τη φωνή σου, Κλεόντ;

ΝΙΚΟΛΕΤΑ (στον Κοβιέλ)

Βουβάθηκες, Κοβιέλ;

ΚΛΕΟΝΤ

Αυτό λέγεται θράσος!

ΚΟΒΙΕΛ

Αυτό λέγεται αδιαντροπιά!

ΛΟΥΚΙΑΗ

Υποθέτω πως θα σε τάραξε η σημερινή μας συνάντησις.

ΚΛΕΟΝΤ (στον Κοβιέλ)

Α! α! το ξαίρει τι έκανε.

ΝΙΚΟΛΕΤΑ (στον Κοβιέλ)

Το πρωινό μας συναπάντημα, φαίνεται, σ' έκανε και πήρες φωτιά.

ΚΟΒΙΕΛ (στον Κλεόντ)

Κατάλαβε τη βρωμοδουλειά της.

ΛΟΥΚΙΑΗ

Δεν είν' αλήθεια, Κλεόντ, πως γι' αυτό είσαι θυμωμένος;

ΚΛΕΟΝΤ

Ναι, άπιστη, γι' αυτό, αφού καλά και σώνει θέλεις να μιλήσω. Σου λέγω λοιπόν πως η απιστία σου δε θα θριαμβεύση όπως το φαντάζεσαι. Θα διαλύσω πρώτος εγώ κάθε σχέσι μαζί σου και δε θα με διώξης πρώτη εσύ. Δε θα μου είνε εύκολο, βέβαια, να νικήσω τον έρωτα που αισθάνομαι για σένα. Θα μου κοστίση πολύ, δεν είνε ζήτημα, θα υποφέρω κάμποσο καιρό, μα θα το κατορθώσω. Και προτιμώ να σχίσω την καρδιά μου παρά να υποχωρήσω.

ΚΟΒΙΕΛ (στη Νικολέτα)

Απαράλλαχτα κι' εγώ.

ΛΟΥΚΙΑΗ

Πολύς θόρυβος για το τίποτα! Θα σου εξηγήσω αμέσως, Κλεόντ, ποιος ήταν ο λόγος που σε απέφυγα σήμερα το πρωί.

ΚΛΕΟΝΤ (προσπαθεί να την αποφύγη).

Όχι· δε θέλω ν' ακούσω τίποτα.

ΝΙΚΟΛΕΤΑ (στον Κοβιέλ)

Θα σου πω το λόγο που μας ανάγκασε να φύγωμε έτσι βιαστικά.

ΚΟΒΙΕΛ (προσπαθεί να την αποφύγη)

Δε θέλω τίποτα ν' ακούσω.

ΛΟΥΚΙΑΗ (ακολουθούσα τον Κλεόντ)

Σήμερα το πρωί...

ΚΛΕΟΝΤ (απομακρυνόμενος χωρίς να την κυττάζει.)
Όχι, σου είπα.

ΝΙΚΟΛΕΤΑ (ακολουθούσα τον Κοβιέλ).
Σήμερα...

ΚΟΒΙΕΛ (απομακρυνόμενος χωρίς να την κυττάζει.)
Όχι, προδότρα!

ΛΟΥΚΙΑΗ
Άκου λοιπόν.

ΚΛΕΟΝΤ
Τίποτα!

ΝΙΚΟΛΕΤΑ
Άφησε με να σου μιλήσω.

ΚΟΒΙΕΛ
Είμαι κουφός.

ΛΟΥΚΙΑΗ
Κλεόντ!

ΚΛΕΟΝΤ
Όχι.

ΝΙΚΟΛΕΤΑ
Κοβιέλ!

ΚΟΒΙΕΛ
Τίποτα!

ΛΟΥΚΙΑΗ
Στάσου.

ΚΛΕΟΝΤ
Παραμύθια!

ΝΙΚΟΛΕΤΑ
Άκουσέ με.

ΚΟΒΙΕΛ
Κολοκύθια!

ΛΟΥΚΙΑΗ
Μια στιγμή μόνο.

ΚΛΕΟΝΤ
Καθόλου.

ΝΙΚΟΛΕΤΑ
Μα κάνε λίγη υπομονή.

ΚΟΒΙΕΛ
Ταραρά!

ΛΟΥΚΙΑΗ

Δυο λέξεις μόνο.

ΚΛΕΟΝΤ

Όχι, τέλειωσε πεια.

ΝΙΚΟΛΕΤΑ

Μια λέξι.

ΚΟΒΙΕΛ

Πάει πεια, πάει.

ΛΟΥΚΙΑΗ (σταματώσα.)

Αι! λοιπόν, αφού δε θέλεις ν' ακούσης, έχε τη γνώμη σου και κάνε όπως σου αρέσει.

ΝΙΚΟΛΕΤΑ (σταματώσα επίσης.)

Αφού κάνεις έτσι, πάρτο όπως θέλεις.

ΚΛΕΟΝΤ (βαίνων προς την Λουκίλην)

Ας ακούσωμε λοιπόν για ποιο λόγο μου φέρθηκες όπως μου φέρθηκες.

ΛΟΥΚΙΑΗ (αποφεύγουσα τον Κλεόντ.)

Δεν έχω όρεξι πλέον να σου το πω.

ΚΟΒΙΕΛ (βαίνων προς την Νικολέταν.)

Λέγε λοιπόν, τι ήθελες να μου πης;

ΝΙΚΟΛΕΤΑ (αποφεύγουσα επίσης τον Κοβιέλ.)

Δε θέλω πλέον τίποτα να μάθης.

ΚΛΕΟΝΤ (ακολουθών την Λουκίλην.)

Λέγε μου λοιπόν.

ΛΟΥΚΙΑΗ (απομακρυνόμενη χωρίς να τον κυττάζη).

Όχι, τίποτα δε θα πω.

ΚΟΒΙΕΛ (ακολουθών την Νικολέταν.)

Πες μου.

ΝΙΚΟΛΕΤΑ (απομακρυνόμενη χωρίς να τον κυττάζη)

Όχι, δε λέω τίποτα.

ΚΛΕΟΝΤ

Σου το ζητώ για χάρι.

ΛΟΥΚΙΑΗ

Όχι, σου είπα.

ΚΟΒΙΕΛ

Λυπήσου με.

ΝΙΚΟΛΕΤΑ

Τίποτα.

ΚΛΕΟΝΤ

Σε παρακαλώ.

ΛΟΥΚΙΑΗ

Αφησέ με.

ΚΟΒΙΕΛ.

Σ' εξορκίζω.

ΝΙΚΟΛΕΤΑ

Τράβ' από 'δω.

ΚΛΕΟΝΤ

Λουκίλη!

ΚΟΒΙΕΛ

Νικολέτα!

ΝΙΚΟΛΕΤΑ

Τίποτα!

ΚΛΕΟΝΤ

Για το Θεό.

ΛΟΥΚΙΑΗ

Δε θέλω.

ΚΟΒΙΕΛ

Λέγε μου.

ΝΙΚΟΛΕΤΑ

Καθόλου.

ΚΛΕΟΝΤ

Διώξε την αμφιβολία μου.

ΛΟΥΚΙΑΗ

Όχι δε θα κάνω τίποτα.

ΚΟΒΙΕΛ

Καταλάγιασε το μυαλό μου.

ΝΙΚΟΛΕΤΑ

Όχι, δεν έχω καμιά όρεξι.

ΚΛΕΟΝΤ

Αι! λοιπόν, αφού τόσο λίγο σε μέλει για τη λύπη μου και δε σκέπτεσαι να δικαιολογήσης το πρωινό σου φέρσιμο στον έρωτά μου, είνε η τελευταία φορά που με βλέπεις, αχάριστη: φεύγω μακριά από σένα, να πεθάνω από λύπη κι' από έρωτα.

ΚΟΒΙΕΛ (στη Νικολέτα)

Κ' εγώ, θα τον ακολουθήσω κ' εγώ.

ΛΟΥΚΙΑΗ (στον Κλεόντ που βαίνει να εξέλθη).

Κλεόντ!

ΝΙΚΟΛΕΤΑ (στον Κοβιέλ που ακολουθεί τον Κλεόντ)

Κοβιέλ!

ΚΛΕΟΝΤ (σταματών)

Ε;

ΚΟΒΙΕΛ (σταματών)

Τι είπες;

ΛΟΥΚΙΑΗ

Πού πηγαίνεις;

ΚΛΕΟΝΤ

Εκεί που σου είπα.

ΚΟΒΙΕΛ

Πάμε να πεθάνωμε.

ΛΟΥΚΙΑΗ

Πηγαίνεις να πεθάνης, Κλεόντ;

ΚΛΕΟΝΤ

Ναι, σκληρή, αφού το θέλεις.

ΛΟΥΚΙΑΗ

Εγώ θέλω να πεθάνης;

ΚΛΕΟΝΤ

Ναι, το θέλεις.

ΛΟΥΚΙΑΗ

Ποιος σου το είπε αυτό;

ΚΛΕΟΝΤ (πλησιάζων την Λουκίλη)

Μα δε θα πη πως θέλεις να πεθάνω, αφού δε θέλεις να διώξης τις υποψίες μου;

ΛΟΥΚΙΑΗ

Εγώ φταίω; Αν ήθελες ν' ακούσης, θα σου έλεγα πως σήμερα το πρωί σου φέρθηκα μ' αυτό τον τρόπο γιατί ήταν μια γρηά θεία μου. Μόνο αν πλησιάση ένας νέος μια κόρη φαντάζεται πως την ατιμάζει. Μας το λέει διαρκώς και θέλει να μας παραστήση όλους τους άνδρες για διαβόλους που οφείλομε να τους αποφεύγωμε.

ΝΙΚΟΛΕΤΑ (στον Κοβιέλ)

Αυτό ήταν όλο κι' όλο.

ΚΛΕΟΝΤ

Μου λες αλήθεια, Λουκίλη;

ΚΟΒΙΕΛ (στη Νικολέτα.)

Να σε πιστέψω;

ΛΟΥΚΙΑΗ (στον Κλεόντ.)

Σου λέω όλη την αλήθεια.

ΝΙΚΟΛΕΤΑ (στον Κοβιέλ.)

Έτσι, όπως το είπε.

ΚΟΒΙΕΛ (στον Κλεόντ.)

Να το πιστέψωμε;

ΚΛΕΟΝΤ

Α! Λουκίλη, πώς με μια λέξι από το στόμα σου ξαίρεις να γιατρεύης όλους τους πόνους της καρδιάς μου, και με πόση ευκολία πιστεύομε

εκείνους που αγαπούμε!

ΚΟΒΙΕΛ

Πώς ξαίρουν να μας καταφέρουν αυτές οι γυναίκες του διαόλου!

ΣΚΗΝΗ ΙΑ'.

Οι ανωτέρω — ΚΥΡΙΑ ΖΟΥΠΝΤΑΙΝ

Κα ΖΟΥΠΝΤΑΙΝ

Χαίρω πολύ που σε βλέπω, Κλεόντ. Ήρθες εγκαίρως· έρχεται ο άντρας μου· ετοιμάσου να του ζητήσεις τη Λουκίλη.

ΚΛΕΟΝΤ

Α! κυρία μου, τι γλυκά που είναι για μένα αυτά τα λόγια σας και πόσο κολακεύουν τους πόθους μου! Μου ήταν δυνατόν ν' ακούσω πειο ευχάριστη διαταγή και να δεχθώ πειο πολύτιμη χάρη;

ΣΚΗΝΗ ΙΒ'.

Οι ανωτέρω — ΖΟΥΠΝΤΑΙΝ.

ΚΛΕΟΝΤ

Δεν ηθέλησα, κύριε, ν' αναθέσω σε κανέναν άλλον να σας πη εκείνο που σκέπτομαι προ πολλού. Μ' ενδιαφέρει τόσο πολύ, ώστε απεφάσισα να σας το πω μόνος μου. Χωρίς περιστροφάς λοιπόν, σας παρακαλώ να μου κάνετε τη μεγάλη τιμή να με δεχθήτε για γαμπρό σας.

ΖΟΥΠΝΤΑΙΝ

Πριν σας απαντήσω, κύριε, σας παρακαλώ να μου πήτε αν είσθε αριστοκράτης.

ΚΛΕΟΝΤ

Οι περισσότεροι άνθρωποι δεν θα εδυσκολεύοντο πολύ ν' απαντήσουν σ' αυτή την ερώτησι· θ' απαντούσαν να ορθά κοφτά. Είναι ένας τίτλος, που τον οικειοποιείται κανείς πολύ εύκολα, και σήμερα, κατά συνήθειαν, επιτρέπεται αυτή η κλοπή. Εγώ όμως, σας ομολογώ, έχω πολύ διαφορετικές ιδέες ως προς το ζήτημα αυτό. Βρίσκω ότι καμμιά οικειοποίησις δεν επιτρέπεται σ' έναν έντιμον άνθρωπο και ότι είναι ανανδρεία να μεταμφιέζουμε την ύπαρξι που μας έδωκε ο Θεός, να στολιζώμαστε στα μάτια του κόσμου μ' έναν τίτλο κλεμμένο και να θέλωμε να φαινώμαστε ό,τι δεν είμαστε. Οι πρόγονοί μου, δεν είναι ζήτημα, κατείχαν αξιοπρεπείς θέσεις· είχα την τιμή να υπηρετήσω έξη χρόνια στο στρατό, και έχω μια κάποια περιουσία, τόση δηλαδή, όση μου επιτρέπει να κρατήσω μια κοινωνική θέσι αρκετά ευπρόσωπη· μα μ' όλα αυτά, δεν εφαντάσθηκα ποτέ μου να επιδιώξω τίτλους, τους οποίους πολλοί άλλοι στη θέσι μου θα επεδίωκαν· και σας λέγω ειλικρινώς ότι δεν είμαι καθόλου αριστοκράτης.

ΖΟΥΠΝΤΑΙΝ

Δεν τ' ακούω αυτά εγώ, κύριε: η κόρη μου δεν είναι για σας.

ΚΛΕΟΝΤ

Πώς;

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Δεν είστε αριστοκράτης, δε θα πάρετε την κόρη μου.

Κα ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Μα τι θέλεις να πης με τ' αριστοκρατικί σου; Μη εμείς είμαστε από κανένα μεγάλο σόι;

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Σώπαινε συ.

Κα ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Είμαστε τίποτ' άλλο κ' εμείς από απλοί νοικοκυραίοι;

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Θα μαζέψης τη γλώσσα σου;

Κα ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Κι' ο πατέρας σου δεν ήταν έμπορος όπως κι' ο πατέρας ο δικός μου;

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Τι είνε αυτές οι γυναίκες; σ' όλα ανακατώνονται. Αν ο πατέρας σου, κυρία μου, ήταν έμπορος, τόσο το χειρότερο γι' αυτόν· όσο όμως για το δικό μου πατέρα, είνε κακά πληροφορημένος όποιος σου είπε πως ήταν έμπορος. Εκείνο που έχω να σου πω εγώ είνε, ότι θέλω να κάνω γαμπρό αριστοκράτη.

Κα ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Για την κόρη σου χρειάζεται ένας σύζυγος ηθικός, τίμιος, πλούσιος και καλοκαμωμένος, κι' όχι κανέναν ασχημομούρη _κόντε — πεινάω_.

ΝΙΚΟΛΕΤΑ

Αυτό είν' αλήθεια: έχομε δα παράδειγμα το γυιό τον άρχοντα του χωριού μας, ένα βλάκα και τιποτένιο.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ (στην Νικολέτα)

Πάψε συ, αυθαδεστάτη, που χώνεσαι σ' όλες τις ομιλίες μας. Έχω αρκετή περιουσία για την κόρη μου· μόνο η δόξα μου λείπει και θέλω να την κάνω μαρκησία.

Κα ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Μαρκησία;

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Μάλιστα, μαρκησία.

Κα ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Ο Θεός τα με φυλάξη από τέτοιο πράγμα!

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Τ' αποφάσισα ωρισμένως.

Κα ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Εγώ όμως δε θα το δεχθώ ποτέ. Οι συγγένειες με ανωτέρους μας έχουν πάντοτε κακά αποτελέσματα. Δεν επιθυμώ εγώ, ο γαμπρός μου να εξευτελίξη στην κόρη μου τους γονείς της και τα παιδιά της να

ντρέπωνται να με λένε γιαγιά τους. Όταν θάρχεται να μου κάνη επίσκεψη με την άμαξά της και δεν προσέξη κάποτε να χαιρετήση κανένα γείτονά μου, θάχω ν' ακούω του κόσμου τις κοροϊδίες. Βλέπετε, θα λένε, την κυρία αυτή μαρκησία, που μας κρατάει τόση πόζα; είνε η κόρη του κυρ Ζουρνταίν. Όταν ήταν μικρή το θεωρούσε χαρά της να παίζη τις κουμπάρες μαζί μας. Δεν ήταν δα άλλοτε τόσο σπουδαίο υποκείμενο όπως θέλει να μας περάση τώρα. Οι παπούδες της πουλούσαν πανικά. Μάζεψαν για τα παιδιά τους περιουσία, που θα την πληρώνουν ίσως ακριβά τώρα στον άλλον κόσμο· γιατί κανένας τίμιος άνθρωπος δεν μπορεί να γίνη πλούσιος. Εμένα δε μ' αρέσουν καθόλου αυτές οι κακογλωσσιές και θέλω ο γαμπρός μου να μου το θεωρή χάρι που παίρνει την κόρη μου και να μπορώ να του λέω: κάτσε, γαμπρέ μου, να φας μαζί μας.

ZOYRNNTAIN

Μικρομυαλιές! να θέλη κανείς να μένη πάντοτε στα χαμηλά. Πάψε, σε παρακαλώ: η κόρη μου θα γίνη μαρκησία, στο πείσμα όλου του κόσμου. Κι' αν με θυμώσης περισσότερο, θα την κάνω δούκισσα. (φεύγει).

ΣΚΗΝΗ ΙΓ'.

Οι ανωτέρω πλην του ZOYRNNTAIN

Κα ZOYRNNTAIN

Μην αποθαρρύνεσαι ακόμη, Κλεόντ. (στην Λουκίλη). Έλα μαζί μου, κόρη μου, και πήγαινε να πης του πατέρα σου, πως, αν δε σου τον δώση, δεν εννοείς να παντρευθής με κανένα.

ΣΚΗΝΗ ΙΔ'.

ΚΛΕΟΝΤ — ΚΟΒΙΕΛ

ΚΟΒΙΕΛ

Τα καταφέρατε με τα ευγενικά σας αισθήματα.

ΚΛΕΟΝΤ

Τι τα θέλεις; αυτές είνε οι ιδέες κι' ούτε μπορώ να τις αλλάξω.

ΚΟΒΙΕΛ

Μα είστε στα σωστά σας να τον παίρνετε στα σοβαρά έναν τέτοιο άνθρωπο; Δε βλέπετε πως είνε τρελλός; Τι σας κοστίζει να κάνετε πως συμμορφώνεστε με τις μούρλιες του;

ΚΛΕΟΝΤ

Έχεις δίκιο μα δεν το φανταζόμουν πως έπρεπε να δώσω εξετάσεις για αριστοκράτης, για να γίνω γαμπρός του κυρίου Ζουρνταίν.

ΚΟΒΙΕΛ (γελά)

Χα! χα! χα!

ΚΛΕΟΝΤ

Γιατί γελάς;

ΚΟΒΙΕΛ

Μούρθε μια ιδέα: να του παίξωμε ένα παιγνίδι, για να κατωρθώσετε εκείνο που θέλετε.

ΚΛΕΟΝΤ

Σαν τι;

ΚΟΒΙΕΛ

Είνε μια ιδέα πολύ, πολύ κωμική.

ΚΛΕΟΝΤ

Δηλαδή;

ΚΟΒΙΕΛ

Έχει γίνει μια κάποια μασκαράτα, που ταιριάζει μια χαρά στην περίστασι. Θα τους κουβαλήσω εδώ. Αυτό, εννοείται μυρίζει λίγο φάρσα· μα όταν έχη κανείς να κάνη μ' έναν τέτοιον άνθρωπο, όλα μπορεί να τα καταπιαστή· δεν είνε ανάγκη να πολυσκοτίζεται· αυτός μπορεί να παίξη θαυμάσια το ρόλο του και να πιστέψη ευκολώτατα και τις χοντροειδέστερες ψευτιές που θα του πούμε. Έχω και τους ηθοποιούς και τα ρούχα όλα έτοιμα. Αφήστέ το απάνω μου.

ΚΛΕΟΝΤ

Μα δώσε μου να καταλάβω...

ΚΟΒΙΕΛ (τον διακόπτει)

Θα σας τα ξηγήσω όλα. Πάμε τώρα· έρχεται.

ΣΚΗΝΗ ΙΕ'.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Τι διάβολο! όλοι τάχουν μαζί μου, γιατί μ' αρέσει η αριστοκρατία· κι όμως εγώ δε βρίσκω τίποτα ωμορφότερο από το να συναναστρέφωμαι την αριστοκρατία. Αυτή είνε η μόνη δόξα και ο μόνος πολιτισμός, και θα προτιμούσα να είχα δυο δάκτυλα λιγώτερα στο κάθε μου χέρι μα να είχα γεννηθή κόμης ή μαρκήσιος.

ΣΚΗΝΗ Ις'.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ — ΕΙΣ ΥΠΗΡΕΤΗΣ

ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Κύριε, ήρθε ο κύριος κόμης και κρατεί από το χέρι μια κυρία.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Ω! Θεέ μου! κ' έχω ακόμη μερικές παραγγελίες! Πες τους πως θα γυρίσω αμέσως.

ΣΚΗΝΗ ΙΖ'.

ΔΟΡΙΜΕΝΗ — ΔΟΡΑΝΤ — Ο ΥΠΗΡΕΤΗΣ

ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Ο κύριος είπε πως θα γυρίση αμέσως.

ΔΟΡΑΝΤ

Πολύ καλά.

ΣΚΗΝΗ ΙΗ'.

ΔΟΡΙΜΕΝΗ — ΔΟΡΑΝΤ

ΔΟΡΙΜΕΝΗ

Δεν ξαίρω, κύριε Δοράντ· αυτό που κάνω μου φαίνεται πολύ παράξενο πράγμα· νάρθω μαζί σας σ' ένα σπίτι που δε γνωρίζω κανένα.

ΔΟΡΑΝΤ

Μα ποιο άλλο μέρος θα διάλεγεν ο έρωσ μου για να σας περιποιηθή, αφού από φόβο του κόσμου, δε θέλετε ούτε στο σπίτι σας ούτε στο δικό μου σπίτι;

ΔΟΡΙΜΕΝΗ

Μα δεν εννοείτε πως μέρα με την ημέρα δένομαι περισσότερο μαζί σας, αφού δέχομαι, χωρίς να το καταλαβαίνω, όλες τας ενδείξεις του έρωτός σας; Του κάκου προσπαθώ ν' αντισταθώ· μ' αναγκάζετε να υποχωρώ, κ' έχετε τόση ευγένεια στην επιμονή σας, που, χωρίς να το θέλω, δεν μπορώ ν' αντιτείνω σε καμμιά σας επιθυμία. Αρχίσατε από της συχνές επισκέψεις, ύστερα ήρθαν οι εκμυστευρεύσεις, ύστερα οι σερενάτες και τα δώρα. Εναντιώθηκα σε όλα αυτά, μα εσείς επιμείνατε, και σιγά — σιγά ενικήσατε τη θέλησί μου. Καθώς βλέπετε, σε όλα υποχωρώ και φοβούμαι πως στο τέλος θα με πείσετε να δεχθώ και το γάμο που τόσο αποφεύγω.

ΔΟΡΑΝΤ

Και όμως, αγαπητή μου κυρία, έπρεπε να τον είχατε πλέον δεχθή: είσθε χήρα και εξαρτάσθε μόνο από τον εαυτό σας· είμαι κύριος του εαυτού μου και σας αγαπώ περισσότερο από τη ζωή μου: Τι σας εμποδίζει να με κάμετε ευτυχή από σήμερα;

ΔΟΡΙΜΕΝΗ

Μα, κύριε Δοράντ, για να ζήσουν δύο άνθρωποι ευτυχείς μαζί, πρέπει να έχουν και ο ένας και ο άλλος πολλά προσόντα· και βλέπομε πολλάκις ανθρώπους λογικωτάτους, που είνε ζήτημα αν μπορούν να ζήσουν μαζί ευχαριστημένοι.

ΔΟΡΑΝΤ

Μου φαίνεται πολύ αστείο, κυρία μου, να βρίσκετε τόσες δυσκολίες και ούτε πρέπει να κρίνετε όλους τους γάμους από τον πρώτο γάμο σας.

ΔΟΡΙΜΕΝΗ

Όπωςδήποτε, επανέρχομαι στο αιώνιο ζήτημα· τα έξοδα που κάνετε για μένα με ανησυχούν για δυο λόγους: Πρώτον, γιατί με υποχρεώνουν περισσότερο απ' ό,τι θα ήθελα· και δεύτερον, γιατί είμαι βεβαία, και μη σας κακοφαινεται, ότι σας κοστίζουν πολύ· πράγμα, που δεν το επιθυμώ καθόλου.

ΔΟΡΑΝΤ

Α! κυρία μου, τιποτένια πράγματα· δεν είναι λόγος...

ΔΟΡΙΜΕΝΗ (διακόπτουσα)

Ξαίρω τι λέω· και μαζί με όλα τ' άλλα, το διαμάντι που με αναγκάσατε να δεχθώ, κοστίζει..

ΔΟΡΑΝΤ (διακόπτων)

Α! σας παρακαλώ, μη δίνετε τόση μεγάλη αξία σ' ένα πράγμα, που ο έρωσ μου δεν το βρίσκει άξιο για σας και... Να και ο οικοδεσπότης.

ΣΚΗΝΗ ΙΘ'.

Οι ανωτέρω — ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ (αφού έκανε δύο υποκλίσεις και επλησίασε πολύ την Δοριμένην.)
Ολίγο μακρύτερα, κυρία μου.

ΔΟΡΙΜΕΝΗ

Πώς;

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Ένα βήμα, σας παρακαλώ.

ΔΟΡΙΜΕΝΗ

Τι;

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Οπισθοχωρήσατε λίγο για την τρίτη.

ΔΟΡΑΝΤ

Ο κύριος Ζουρνταίν, κυρία μου, γνωρίζει τους τρόπους του φέρεσθαι.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Κυρία, είναι μεγάλη δόξα για μένα να με θεωρήτε αρκετά τυχερόν, ώστε να είμαι τόσον ευτυχής που να έχω την τύχην, την οποίαν είχατε την καλωσύνην να ευαρεστηθήτε να μου κάμετε την τιμήν να με τιμήσετε με την χάριν της παρουσίας σας· και αν ακόμη είχα την αξίαν να είμαι άξιος μιας αξίας όπως η ιδική σας, και ο θεός...από φθόνο για την ευτυχία...με είχε κάνει άξιον...να με θεωρήτε άξιον...των...

ΔΟΡΑΝΤ

Αρκετά, κύριε Ζουρνταίν, αρκετά. Της κυρίας δεν της αρέσουν τα πολλά κοπλιμέντα και ξαίρει πόσο πνευματωδέστατος είσθε (ιδιαίτέρως στην Δοριμένην) είναι ένας νοικοκυράκος, αρκετά γελοίος, καθώς βλέπετε, υπό πάσαν έποψιν.

ΔΟΡΙΜΕΝΗ (ιδιαιτέρως στον Δοράντ)

Δε θα είναι άσχημα να διασκεδάσωμε λίγο μαζί του.

ΔΟΡΑΝΤ

Κυρία, σας συνιστώ τον καλύτερο φίλο μου.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Είνε μεγάλη τιμή για μένα αυτό που είπατε.

ΔΟΡΑΝΤ

Τέλειος γαλαντόμος.

ΔΟΡΙΜΕΝΗ

Πολύ τον εκτιμώ κι' εγώ.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Μα δεν έκανα τίποτ' ακόμα, κυρία μου, για ν' αξίζω αυτή την τιμή.

ΔΟΡΑΝΤ (ιδιαιτέρως στον Ζουρνταίν).

Προσέξατε προ πάντων να μην της πήτε λέξι για το διαμάντι που της δώσατε.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ (ιδιαιτέρως στον Δοράντ)

Δεν μπορώ τουλάχιστον να την ρωτήσω πως το βρίσκει;

ΔΟΡΑΝΤ (ιδιαιτέρως στον Ζουρνταίν)

Τι; για όνομα του Θεού! Θα είνε πολύ πολύ πρόστυχο εκ μέρους σας· και για να φανήτε αληθινά ευγενής, πρέπει να κάνετε πως δεν της το δώσατε σεις. (Μεγαλοφώνως). Ο κύριος Ζουρνταίν λέγει, κυρία μου, πως είνε κατενθουσιασμένος για την επίσκεψί σας.

ΔΟΡΙΜΕΝΗ

Πολύ με τιμά.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ (στον Δοράντ)

Με υποχρεώσατε, κύριε, που μιλήσατε έτσι για μένα!

ΣΚΗΝΗ Κ'.

Οι ανωτέρω — ΥΠΗΡΕΤΗΣ

ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Το τραπέζι είν' έτοιμο, κύριε.

ΔΟΡΑΝΤ (στον Ζουρνταίν)

Δεν μπορείτε να φαντασθήτε τι κόπους έκανα για να την πείσω ναρθή.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ (στον Δοράντ)

Δεν ξαίρω πως να σας ευχαριστήσω.

ΔΟΡΑΝΤ

Λέγει, κυρία μου, πως είσθε η ωραιότερα γυναίκα του κόσμου.

ΔΟΡΙΜΕΝΗ

Τον ευχαριστώ.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Εγώ, κυρία μου, σας ευχαριστώ και..,

ΔΟΡΑΝΤ

Δεν είναι καιρός για το γεύμα;

ΠΡΑΞΙΣ ΤΡΙΤΗ

ΣΚΗΝΗ Α'.

ΔΟΡΙΜΕΝΗ — ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ — ΔΟΡΑΝΤ (συντρώνουν)

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Α! τι ωραία χέρια!

ΔΟΡΙΜΕΝΗ

Τα χέρια είναι μετριώτατα, κύριε Ζουρνταίν· θα θέλατε ίσως να πήτε για το διαμάντι που είνε έξοχο.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Εγώ, κυρία; Ο Θεός να με φυλάξη από τέτοιο πράγμα! Δεν θα ήμουν καθόλου ευγενής. Το διαμάντι δεν είνε τίποτα. Εγώ βλέπω άλλο πολύ, πολύ ωραιότερο πράγμα.

ΔΟΡΑΝΤ (στον υπηρέτη)

Εμπρός! κρασί στο ποτήρι του κυρίου Ζουρνταίν.

ΔΟΡΙΜΕΝΗ

Α! α! ο κύριος Ζουρνταίν είναι πολύ ευγενέστερος απ' ό,τι εφантаζόμουν.

ΔΟΡΑΝΤ

Πώς, κυρία μου! για ποιόν τον παίρνετε τον κύριο Ζουρνταίν;

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Θα ήθελα να με παίρνατε κατά τα λόγια μου.

ΔΟΡΙΜΕΝΗ

Κι' άλλο;

ΔΟΡΑΝΤ

Δεν τον γνωρίζετε.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Θα με γνωρίση όταν θελήση.

ΔΟΡΙΜΕΝΗ

Ω! δεν τα βγάζω πέρα μαζί του.

ΔΟΡΑΝΤ

Έχει την απάντησι πάντοτε πρόχειρη. Μα δε βλέπετε πως δεν τρώει

παρά μόνον ό,τι εγγίσετε;

ΔΟΡΙΜΕΝΗ

Ο κύριος Ζουρνταίν με κατενθουσιάζει.

ΖΟΥΠΝΤΑΙΝ

Αν μπορούσα να κατενθουσιάσω την καρδιά σας θα ήμουν...

ΣΚΗΝΗ Β'.

Οι ανωτέρω — Κυρία ΖΟΥΠΝΤΑΙΝ

Κα ΖΟΥΠΝΤΑΙΝ

Α! α! καλή συντροφιά βρήκα. Βλέπω όμως πως δε με περιμένατε καθόλου. Γι' αυτό λοιπόν, κύριε σύζυγέ μου, ήθελες κουτ και κουτ να με στείλεις να δειπνήσω στην αδερφή σου! Κάτω, ένα θέατρο έτοιμο κ' εδώ ένα τραπέζι για γάμο. Έτσι λοιπόν του λόγου σου σκορπάς τον παρά σου για να γλεντούν οι κυρίες που μου μαζεύεις εδώ μέσα! Μουσικές, κωμωδίες... και μένα μου δίνεις δρόμο.

ΔΟΡΑΝΤ

Τι είναι αυτά που λέτε, κυρία Ζουρνταίν; Και πώς σας πέρασε από το νου ότι ο σύζυγός σας σκορπά την περιουσία του; Νομίζετε πως ο κύριος Ζουρνταίν προσφέρει το γεύμα αυτό στην κυρία; Εγώ το προσφέρω· αυτός μόνο το σπίτι του μου δάνεισε, και πριν πήτε όσα είπατε, έπρεπε να είχατε εξετάσει καλύτερα τα πράγματα.

ΖΟΥΠΝΤΑΙΝ

Ναι, αυθαδεστάτη· ο κύριος κόμης κάνει όλα αυτά τα έξοδα χάριν της κυρίας, που είναι κυρία της ανωτέρας τάξεως. Μου κάνει την τιμή να δεχθή το σπίτι μου και να μου επιτρέψη να μείνω μαζί του.

Κα ΖΟΥΠΝΤΑΙΝ

Αυτά είναι παραμύθια· ξαίρω πολύ καλά εγώ τι γίνεται εδώ μέσα.

ΔΟΡΑΝΤ

Κυρία Ζουρνταίν, σας συμβουλεύω να πάρετε καλύτερα ματογυάλια.

Κα ΖΟΥΠΝΤΑΙΝ

Δε μου χρειάζονται ματογυάλια, κύριε, γιατί βλέπω πολύ καλά. Είναι καιρός τώρα που τα μυρίζομαι όλ' αυτά, και δεν είμαι κουτή εγώ. Είναι πρόστυχο αυτό που κάνετε, κύριε, σεις που περνάτε για αριστοκράτης, να βοηθάτε τον άντρα μου να κάνει τέτοιες βλακείες. Και σεις, κυρία, της ανωτέρας τάξεως, ούτε σωστό πράγμα είναι ούτε τίμιο, να βάζετε διχόνοιες σ' έν' αντρόγυνο, και να παραδέχεσθε να σας ερωτεύεται ο άντρας μου.

ΔΟΡΙΜΕΝΗ

Τι σημαίνουν όλα αυτά; Με εμπαίζετε, κύριε Δοράντ; Γιατί μ' εκθέτετε στις ανόητες φαντασιοπληξίες αυτής της αλλόκοτης γυναίκας; (εξέρχεται)

ΔΟΡΑΝΤ (την ακολουθεί)

Κυρία... Κυρία μου, πού πάτε;

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Κυρία... Κύριε κόμη, ζητήσατέ της συγγνώμην από μέρος μου και προσπαθήσετε να την ξαναφέρετε.

ΣΚΗΝΗ Γ'.

ΚΥΡΙΑ ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ, ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ, ΥΠΗΡΕΤΑΙ.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Αχ! αδιάντροπη! Βλέπεις τι έκανες; Μ' επρόσβαλες μπροστά στον κόσμο κ' έδιωξες από το σπίτι μου πρόσωπα της ανωτέρας αριστοκρατίας.

Κα ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Λίγο με μέλει για την ανωτέρα αριστοκρατία τους.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Δεν ξαίρω τι με κρατάει καταραμένη και δε σου σπάω το κεφάλι με τα κόκκαλα πούμειναν στα πιάτα. Ακούς εκεί ναρθής να μου ταράξης το γεύμα μου!

(Οι υπηρέται σηκώνουν το τραπέζι).

Κα ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Λίγο με μέλει, σου είπα. Υπερασπίζομαι τα δικαιώματά μου και όλες οι γυναίκες θα είναι με το μέρος μου. (φεύγει)

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Κ' εγώ σε συμβουλεύω να φύγης από μπροστά μου και να δώσης τόπο στην οργή μου!

ΣΚΗΝΗ Δ'.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Σε πολύ κακή στιγμή ήρθε. Είχα ένα σωρό ώμορφα λόγια να πω. Ποτέ δεν είχα τόση ευφυΐα. Τι είν' αυτό πάλι;

ΣΚΗΝΗ Ε'.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ — ΚΟΒΙΕΛ (μετημφισμένος)

ΚΟΒΙΕΛ

Δεν ξαίρω, κύριε, αν έχω την τιμή να με γνωρίζετε.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Όχι, κύριε.

ΚΟΒΙΕΛ (δεικνύων με το χέρι του)

Σας είχα δει τόσο δα μικρούλι.

ZOYRNTAIN

Εμένα;

KOBIEΛ

Μάλιστα. Ήσθε το ωμορφότερο παιδάκι του κόσμου και όλες οι κυρίες σας έπαιρναν στην αγκαλιά των για να σας φιλήσουν.

ZOYRNTAIN

Για να με φιλήσουν;

KOBIEΛ

Μάλιστα. ήμουν στενός φίλος του μακαρίτη του πατέρα σας.

ZOYRNTAIN

Του μακαρίτη του πατέρα μου;

KOBIEΛ

Μάλιστα. Ήταν εντιμότατος αριστοκράτης.

ZOYRNTAIN

Ο πατέρας μου;

KOBIEΛ

Μάλιστα.

ZOYRNTAIN

Τον γνωρίζατε καλά;

KOBIEΛ

Και βέβαια.

ZOYRNTAIN

Και τον γνωρίζατε για αριστοκράτη;

KOBIEΛ

Βεβαίωτατα.

ZOYRNTAIN

Δεν μπορώ να καταλάβω τι είναι αυτός ο κόσμος.

KOBIEΛ

Τι, δηλαδή;

ZOYRNTAIN

Είναι μερικοί ηλίθιοι που θέλουν να πουν πως ο πατέρας μου ήταν έμπορος.

KOBIEΛ

Αυτός έμπορος; Αυτόχρομα συκοφαντία! Ποτέ δεν ήταν έμπορος. Ό,τι έκανε, το έκανε για να υποχρεώνει και το έκανε με μεγάλη αξιοπρέπεια. Μια που είξερε από υφάσματα επήγαινε και edιάλεγε από παντού, τα έφερνε στο σπίτι του και τα έδινε — με χρήματα, εννοείται — στους φίλους του.

ZOYRNTAIN

Χαίρω πολύ που σας εγνώρισα, για να έχω ένα μάρτυρα πως ο πατέρας μου ήταν αριστοκράτης.

ΚΟΒΙΕΛ

Θα το διακηρύξω σ' όλο τον κόσμο.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Θα με καθυποχρεώσετε. Και σε τι χρωστώ την επίσκεψί σας;

ΚΟΒΙΕΛ

Από τον καιρό που εγνώρισα το μακαρίτη τον πατέρα σας, τον έντιμον αριστοκράτη, καθώς σας είπα, εταξείδεψα σ' όλο τον κόσμο.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Σ' όλο τον κόσμο;

ΚΟΒΙΕΛ

Μάλιστα.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Υποθέτω πως θα είναι πολύ μακριά αυτός ο τόπος.

ΚΟΒΙΕΛ

Και βέβαια. Είνε τέσσερις ημέρες μόνο που εγύρισα απ' αυτά τα μακρινά μου ταξίδια, και το ενδιαφέρον που αισθάνομαι για ό,τι σας αφορά, μ' έκανε ναρθώ, για να σας αναγγείλω την πλέον ευχάριστη είδησι του κόσμου.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Ποια;

ΚΟΒΙΕΛ

Εμάθατε πως ο γυιός του Μεγάλου Τούρκου ευρίσκεται εδώ;

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Εγώ; όχι.

ΚΟΒΙΕΛ

Πώς; Ζη με μια μεγαλοπρέπεια καταπληκτική. Όλος ο κόσμος τρέχει να τον ιδή. Του δίνουν, ξαίρετε, πολύ μεγάλη σημασία.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Περίεργο πράγμα! Τίποτα δεν έμαθα απ' όλα αυτά.

ΚΟΒΙΕΛ

Εκείνο που ενδιαφέρει ιδιαιτέρως εσάς είναι ότι ερωτεύθηκε την κόρη σας.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Ο γυιός του Μεγάλου Τούρκου;

ΚΟΒΙΕΛ

Ναι· και θέλει να γίνη γαμπρός σας.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Γαμπρός μου, ο γυιός του Μεγάλου Τούρκου;

ΚΟΒΙΕΛ

Ο γυιός του Μεγάλου Τούρκου γαμπρός σας. Κατώρθωσα να τον 'δω, κ' επειδή μιλώ τέλεια τη γλώσσα του, συνεννοήθηκα μαζί του. Είπαμε πολλά, και στο τέλος μ' αρώτησε. _Άξιαμ κροκ σόλερ ονς αλλά μουστάφ

ζιντελονμ αμαναχέμ βααραραχινί ούσερε κορμπονλάτ_; Δηλαδή: έτυχε να 'δης ένα ωραίο κορίτσι, που είναι κόρη του παρισινού αριστοκράτη κυρίου Ζουρνταίν;

ZOYRNTAIN

Ο γυιός του Μεγάλου Τούρκου είπε έτσι για μένα;

KOBIEA

Μάλιστα. Όταν του είπα ότι σας γνωρίζω και ότι είδα και την κόρη σας: Αχ! μου είπε, _μαραμπάμπα σάχεμ_ δηλαδή: πόσο ερωτευμένος είμαι μαζί της.

ZOYRNTAIN

Μαραμπάμπα σάχεμ πάει να πη: αχ! πόσο ερωτευμένος είμαι μαζί της;

KOBIEA

Ναι.

ZOYRNTAIN

Καλά κάνατε και μου το είπατε, γιατί, να σας πω την αλήθεια, ποτέ μου δεν θα μπορούσα να φανταστώ πως μαραμπάμπα σάχεμ πάει να πη: αχ! πόσο είμαι ερωτευμένος μαζί της! Μα είναι θαυμασία η γλώσσα αυτουνού του τούρκου.

KOBIEA

Πειο θαυμασία απ' όσο μπορεί κανείς να φαντασθή. Ξαίρετε τι θα πη κακαρακαμούχεν;

ZOYRNTAIN

Κακαρακαμούχεν; όχι.

KOBIEA

Θα πη: ψυχούλα μου.

ZOYRNTAIN

Κακαρακαμούχεν θα πη ψυχούλα μου;

KOBIEA

Μάλιστα.

ZOYRNTAIN

Μα αυτό είν' έξοχο! Κακαρακαμούχεν, ψυχούλα μου! Το λένε αυτό; Πάω να χάσω το νου μου.

KOBIEA

Τέλος πάντων, για νάρθωμε στο προκείμενον θέλει να ζητήση την κόρη σας σε γάμο· και για να έχη ένα πεθερό που να είναι άξιός του, θέλει να σας κάνη μαμαμούχο. Μαμαμούχος είναι ένας μεγάλος βαθμός στην πατρίδα του.

ZOYRNTAIN

Μαμαμούχος;

KOBIEA

Ναι, μαμαμούχο, που σημαίνει στη γλώσσα μας μεγιστάν. Μεγιστάν είναι από τους αρχαίους εκείνους... Μεγιστάν επί τέλους. Δεν υπάρχει τίποτα ευγενικώτερο απ' αυτό· θα είσθε ισόβαθμος με τους μεγαλυτέρους άρχοντες του κόσμου.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Ο γυιός του Μεγάλου Τούρκου με τιμά πολύ και σας παρακαλώ να με πάτε στο σπίτι του να τον ευχαριστήσω.

ΚΟΒΙΕΛ

Τι λέτε; θάρθη εδώ ο ίδιος.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Θάρθη εδώ;

ΚΟΒΙΕΛ

Ναι· και θα φέρη όλα όσα χρειάζονται για να γίνη η τελετή ανάλογη με το βαθμό σας.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Τόσο γρήγορα κι' όλας;

ΚΟΒΙΕΛ

Είναι τόσο πολύ ερωτευμένος, που δεν αντέχει να περιμένη.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Ένα πράγμα με στενοχωρεί: η κόρη μου, πρέπει να ξέρετε, είναι αγύριστο κεφάλι. Της μπήκε μέσα στο μυαλό ένας κάποιος Κλεόντ, κ' έκανε όρκο ή αυτόν να πάρη ή κανένα.

ΚΟΒΙΕΛ

Όταν 'δη το γυιό του Μεγάλου Τούρκου θ' αλλάξη γνώμη. Εκτός τούτου, ο γυιός του Μεγάλου Τούρκου, κατά περίεργη σύμπτωσί, μοιάζει πολύ μ' εκείνο τον Κλεόντ. Τον είδα προ ολίγου· μου τον έδειξαν. Ο έρωτας λοιπόν που αισθάνεται η κόρη σας στον ένα μπορεί να μετατεθή ευκολώτατα στον άλλον, και...Μου φαίνεται πως έρχεται· νά τον.

ΣΚΗΝΗ ΣΤ'.

Οι ανωτέρω. ΚΛΕΟΝΤ, μεταμφιεσμένος εις Τούρκον. Τρεις ακόλουθοι, κρατούντες τον μανδύαν του.

ΚΛΕΟΝΤ

Αμπουσαχίμ όκι μποράφ, Ζουρτίνα, σαλαμαλέκι.

ΚΟΒΙΕΛ (στον ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ)

Δηλαδή: Κύριε Ζουρνταίν, η καρδιά σας να είναι όλο το χρόνο σαν ανθισμένη τριανταφυλλιά. Είναι κομπλιμέντα αυτά που μεταχειρίζονται στον τόπο του.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Είμαι ταπεινότατος δούλος της τουρκικής υψηλότητός του.

ΚΟΒΙΕΛ

Καρίγγαρ καμπότο ούστιν μοράφ.

ΚΛΕΟΝΤ

Ούστιν γιόκ καταμαλέκι μπάσου μπάσε άλλα μοράν.

ΚΟΒΙΕΛ

Λέει: ο θεός να σας δίνη τη δύναμι των λεόντων και τη φρόνησι των φειδιών.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Η Τουρκική υψηλότης του με τιμά πολύ και του εύχομαι κάθε ευτυχία.

ΚΟΒΙΕΛ

Όσσα μπινάμεν σαντόκ μπαμπαλί ορακάφ ουράμ.

ΚΛΕΟΝΤ

Μπελ — μεμ.

ΚΟΒΙΕΛ

Λέει να πάτε γρήγορα μαζί του να ετοιμασθήτε για την τελετή, για να δη ύστερα την κόρη σας και να συμφωνήση το γάμο.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Όλα αυτά τα είπε με δυο λόγια;

ΚΟΒΙΕΛ

Ναι. Έτσι είναι η τούρκικη γλώσσα, λέει πολλά με λίγα λόγια.
Πηγαίνετε γρήγορα.

ΚΟΒΙΕΛ

Χα! χα! χα! Αυτό, μα την πίστι μου, είναι κωμικώτατο. Τι κορόιδο!
Κι' απ' έξω αν τον είχε μάθει το ρόλο του, δε θα τον έπαιζε καλύτερα. Χα! χα!

ΣΚΗΝΗ Η'.

ΔΟΡΑΝΤ — ΚΟΒΙΕΛ

ΚΟΒΙΕΛ

Θα σας παρακαλέσω, κύριε, να με βοηθήσετε σε κάτι τι.

ΔΟΡΑΝΤ

Χα! χα! Κανείς δε θα μπορούσε να σε γνωρίση έτσι που είσαι ντυμένος.

ΚΟΒΙΕΛ

Ε; χα! χα!

ΔΟΡΑΝΤ

Γιατί γελάς;

ΚΟΒΙΕΛ

Για κάτι που αξίζει να γελάη κανείς.

ΔΟΡΑΝΤ

Τι είν' αυτό;

ΚΟΒΙΕΛ

Στοιχηματίζω πως είναι αδύνατον να μαντεύσετε τι σοφιστήκαμε να κάνωμε για να πείσωμε τον κύριο Ζουρνταίν να δώση την κόρη του στον κύριό μου.

ΔΟΡΑΝΤ

Δεν μπορώ βέβαια να το μαντεύσω· μαντεύω όμως ότι θα επιτύχη, αφού το ανέλαβες εσύ.

ΚΟΒΙΕΛ

Με ξαίρετε καλά.

ΔΟΡΑΝΤ

Πες μου λοιπόν, τι συμβαίνει;

ΚΟΒΙΕΛ

Λάβετε τον κόπο να τραβηχθήτε λίγο μακρύτερα για να κάνετε θέσι σ' αυτούς πούρχονται· θα δήτε ένα μέρος της φάρσας μας και τα επίλοιπα θα σας τα διηγηθώ εγώ.

ΣΚΗΝΗ Θ'.

Ο ΜΟΥΦΤΗΣ — ΔΕΡΒΙΣΑΙ — ΤΟΥΡΚΟΙ

«Έξ Τούρκοι εισέρχονται σοβαρώς ανά δύο. Κρατούν υψηλά τρεις τάπητας. Οι λοιποί τούρκοι διέρχονται κάτω από τους τάπητας και τοποθετούνται δεξιά και αριστερά της σκηνής. Μετ' αυτούς εισέρχονται ο Μουφτής συνοδευόμενος από δύο Δερβίσας. Τότε οι Τούρκοι απλώνουν τους τάπητας εις το δάπεδον και γονατίζουν επάνω. Ο Μουφτής και οι Δερβίσαι μένουν όρθιοι εις το μέσον· και ενόσω ο Μουφτής επικαλείται τον Μωάμεθ με διαφόρους στροφάς και μορφασμούς χωρίς να προφέρει ούτε λέξιν, οι γονυπετείς Τούρκοι κύπτουν μέχρις εδάφους, κράζουν _Αλλάχ!_ και υπεγειρόμενοι υψώνουν τας χείρας κράζοντες _Αλλάχ!_ Τούτο εξακολουθεί μέχρι τέλους της επικλήσεως, μεθ' ό εγύρονται όλοι κράζοντες _Αλλάχ — εκμπέρ!_ Ο Μουφτής και δύο Δερβίσαι πηγαίνουν να φέρουν τον Ζουρνταίν».

ΣΚΗΝΗ Ι'.

«Οι ανωτέρω, ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ, φέρων Τουρκικήν ενδυμασίαν, με την κεφαλήν ξυρισμένην χωρίς σαρίκι και χωρίς σπάθην, ο ΜΟΥΦΤΗΣ με το επίσημον σαρίκι».

Ο ΜΟΥΦΤΗΣ (στον ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ)

Αν ξαίρης,
αποκρίσου.
Δεν ξαίρεις;
Σκασμός!
Είμ' εγώ Μουφτής,
τ' είσαι συ;
Δεν καταλαβαίνεις;
Σκασμός;

«Οι δύο Δερβίσαι γονατίζουν τον Ζουρνταίν με τας χείρας επί του δαπέδου, ούτως ώστε η ράχις του επί της οποίας αποθέτουν το

Κοράνιον να χρησιμεύη ως αναλόγιον εις τον Μουφτήν. Ο Μουφτής κάμνει δευτέραν κωμικήν επίκλησιν, συνοφρυούμενος, κτυπών από καιρού εις καιρόν την χείρα του επί του Κορανίου και στρέφων τας σελίδας με γοργότητα· μεθ' ο υψώνων τας χείρας, κράζει μεγαλοφώνως. _Χου! Κατά την διάρκειαν της δευτέρας ταύτης επικλήσεως, οι Τούρκοι κύπτουν και εγείρονται αλληλοδιαδόχως κρίζοντες επίσης Χου! Χου! Χου! Χου!»

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ (όταν επήραν από την ράχιν του το Κοράνιον)
.. Ουφ!

ΜΟΥΦΤΗΣ (στον ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ)
Μην είσαι ψεύτης;

ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ
Όχι, όχι, όχι.

ΜΟΥΦΤΗΣ
Μην είσαι πλάνος;

ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ
Όχι, όχι, όχι.

ΜΟΥΦΤΗΣ (στους τούρκους)
Δώστε του σαρίκι.

ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ
Μην είσαι ψεύτης;
Όχι, όχι, όχι.
Μην είσαι πλάνος;
Όχι, όχι, όχι.
Δώστε του σαρίκι.

(Οι Τούρκοι με διαφόρους κωμικάς στροφάς του φορούν το σαρίκι

ΜΟΥΦΤΗΣ (παρουσιάζων την σπάθην στον Ζουρνταίν).
Είς' αρχοντικό φυντάνι,
πάρε αυτό το γιαταγάνι.

ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ
Είς' αρχοντικό φυντάνι,
πάρε αυτό το γιαταγάνι.

(Στρέφονται περί αυτόν, τον κτυπούν ρυθμικά με την σπάθην και του την δίδουν).

Ο ΜΟΥΦΤΗΣ
Δώστε, δώστε με ραβδί,
μισοφέγγαρο να 'δη.

Οι Τούρκοι στρεφόμενοι ως ανωτέρω, τον κτυπούν ρυθμικώς με ράβδον).

ΜΟΥΦΤΗΣ
Μην ντρέπεσαι,
μην ντρέπεσαι
φορώντας το σαρίκι σου·
στερνό το ρεζιλίκι σου.

ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ (μεγαλοφώνως)

Μην ντρέπεσαι,
μην ντρέπεσαι
φορώντας το σαρίκι σου·
στερνό το ρεζιλίκι σου.

ΣΚΗΝΗ ΙΑ'.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ, μετ' ολίγον Κα ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

(Ο ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ, μόνος επί τινος στιγμάς, περιφέρεται υπερηφάνως εις την σκηνήν. Εισέρχεται η Κυρία ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ)

Κα ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Θεέ μου! Θεέ μου! Τι χάλια είν' αυτά; τι μούτρα είν' αυτά; τι καβούκι είναι αυτό; Αποκρηές είναι τώρα και μασκαρευτήκες; Δε μιλάς; τι είναι αυτά πάλι; ποιος σε ρεζίλεψε έτσι;

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Άκου την ασυλλόγιστη, να μιλή έτσι σ' ένα _μαμαμούκο_!

Κα ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Πώς τώπες αυτό;

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Ναι, πρέπει να με σέβεσαι τώρα! μ' έκαναν _μαμαμούκο_.

Κα ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Τι είν' αυτό πάλι το μαμαμούκο;

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Μαμαμούκο, σου λέω. Είμαι μαμαμούκος.

Κα ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Τι είδους ζώο είν' αυτό;

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Μαμαμούκος, αμαθεστάτη, θα πη μεγιστάν. Κατάλαβες; Να, λίγη ώρα είνε που με χειροτόνησαν.

Κα ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Σαν τι χειροτονία σούκαναν;

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Αν ξαίρης, αποκρίσου· δεν ξαίρεις; σκασμός!

Κα ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Πώς;

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Είμ' εγώ Μουφτής,
Τ' είσαι συ;
Δεν καταλαβαίνεις;
Σκασμός!

Κα ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Τι;

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Μην ντρέπεσαι,
μην ντρέπεσαι
Φορώντας το σαρίκι σου·
στερνό το ρεζιλίκι σου.
Χου! χου! χου!

(πίπτει κατά γης).

Κα ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Θεέ μου! Παναγία μου! Τρελλάθηκε ο άντρας μου!

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ (εγειρόμενος και εξερχόμενος)

Σιωπή, ανόητη! Σέβας στον κύριο μαμαμούκο!

Κα ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ (μόνη)

Πώς τώχασε το μυαλό του; Πρέπει να τρέξω, να μη τον αφήσω να βγη
έξω (Βλέπουσα την Δοριμένην και τον Δοράντ) Αυτοί μας έλειπαν.
'Όπου κι' αν γυρίσω τα μάτια μου, όλο συμφορές βλέπω μπροστά μου.

ΣΚΗΝΗ Β'.

ΔΟΡΑΝΤ — ΔΟΡΙΜΕΝΗ

ΔΟΡΑΝΤ

Μάλιστα, κυρία μου· θα δήτε το διασκεδαστικότερο πράγμα που μπορεί
να γίνη στον κόσμο. Είναι αδύνατον να βρεθή στην οικουμένη
άνθρωπος πειο τρελλός απ' αυτόν. Και έπειτα, κυρία μου, θα σας
παρακαλέσω να βοηθήσετε τον έρωτα του Κλεόντ και να συντελέσετε σ'
αυτό το παιγνίδι του. Είναι ένας πολύ χαριτωμένος νέος και αξίζει
να του δείξωμε όλο μας το ενδιαφέρον.

ΔΟΡΙΜΕΝΗ

Του αξίζει πράγματι μια καλή τύχη!

ΔΟΡΑΝΤ

Εκτός αυτού, δεν πρέπει να χάσωμε και τ' ωραίο μπαλέττο που
ξανάρθε. Θέλω να 'δω αν επέτυχε η ιδέα μου.

ΔΟΡΙΜΕΝΗ

Είδα όλες αυτές τις θαυμάσιες προετοιμασίες και μου φαίνεται ότι
μου επιβάλλεται πλέον να θέσω τέρμα στην τόση σπατάλη που κάνετε
προς χάριν μου. Απεφάσισα λοιπόν να σας νυμφευθώ. Έτσι, με το γάμο
όλα αυτά θα τελειώσουν.

ΔΟΡΑΝΤ

Ω! κυρία μου, είναι δυνατόν να πήρατε για μένα μια τόσο ανέλπιστα
απόφασι;

ΔΟΡΙΜΕΝΗ

Μόνο για να προλάβω τη χρεωκοπία σας· αν δεν τ' απεφάσιζα, πολύ
γρήγορα θα μένατε χωρίς λεπτό.

ΔΟΡΑΝΤ

Το ενδιαφέρον σας για την παρουσία μου με συγκινεί. Είναι όλη δική σας. Είναι όλη δική σας, όπως είναι όλη δική σας και η καρδιά μου. Κάμετέ την ό,τι θέλετε.

ΔΟΡΙΜΕΝΗ

Σας ευχαριστώ. Νάτον κι' ο φίλος σας, έρχεται. Η φάτσα του είναι θαυμασία.

ΣΚΗΝΗ ΙΓ'.

Οι ανωτέρω, ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

ΔΟΡΑΝΤ

Ήρθαμε, κύριε Ζουρνταίν, η κυρία κ' εγώ, να σας προσφέρωμε τα σέβη μας για το νέο σας αξίωμα και να σας συγχαρούμε για το γάμο της κόρης σας με το γιό του Μεγάλου Τούρκου.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ (αφού έκανε υποκλίσεις κατά τον τουρκικόν τρόπον)

Κύριε, σας εύχομαι τη δύναμι των φειδιών και τη φρόνησι των λεόντων.

ΔΟΡΙΜΕΝΗ

Είμαι πολύ ευτυχής, κύριε Ζουρνταίν, που ήρθα από τους πρώτους να σας συγχαρώ για τον ύψιστο βαθμό της δόξης που φθάσατε.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Κυρία, σας εύχομαι όλο το χρόνο την τριανταφυλλιά σας ανθισμένη. Σας είμαι για πάντοτε υποχρεωμένος που συμμερίζεσθε τας τιμάς που απέκτησα· και χαίρω πολύ που ξανάρθατε εδώ να σας ζητήσω την ταπεινή μου συγγνώμη για τις μωρίες της γυναίκας μου.

ΔΟΡΙΜΕΝΗ

Ω! δεν αξίζει τον κόπο: την δικαιολογώ, άλλως τε, πληρέστατα: η αγάπη σας της είναι πολύτιμος· και δεν είναι παράξενο η απόκτησις ενός συζύγου σαν και σας να εμπνέη ενίοτε τέτοιες μωρίες.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Η αγάπη μου, που είπατε, σας ανήκει καθ' ολοκληρίαν.

ΔΟΡΑΝΤ

Βλέπετε, κυρία μου, ο κύριος Ζουρνταίν δεν είναι από κείνους που τους τυφλώνει η ευτυχία· και στα μεγαλεία του ακόμη ξαίρει ν' αγαπά τους φίλους του.

ΔΟΡΙΜΕΝΗ

Αυτό είναι απόδειξις γενναίας ψυχής.

ΔΟΡΑΝΤ

Πού είναι λοιπόν η αυτού τουρκική υψηλότης; Ως φίλοι σας, επιθυμούμε να του υποβάλωμε τα σέβη μας.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Να τον, έρχεται· θα στείλω να φέρω την κόρη μου για να του δώση την χείρα της.

Σ Κ Η Ν Η ΙΔ'

Οι ανωτέρω — ΚΛΕΟΝΤ (με τουρκική ενδυμασία).

ΔΟΡΑΝΤ (στον Κλεόντ).

Κύριε, ήρθαμε να υποκλιθώμεν εμπρός στην υψηλότητά σας σαν φίλοι που είμαστε του κυρίου πεθερού σας και να σας διαβεβαιώσωμε μετά σεβασμού ότι είμαστε ταπεινοί σας δούλοι.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Πού είναι ο δραγουμάνος για να του 'πη ποιοι είστε και να του μεταφράση ό,τι του είπατε; θα δήτε πώς θα σας απαντήση· μιλεί θαυμάσια τα Τουρκικά. Αι! που διάβολο πήγε; (προς τον Κλεόντ)
Στροφ, τριφ, στροφ, στραφ. Κύριε, είναι ένας grando siniorina και η κυρία είναι grando sinioro.

(βλέπων ότι δεν τον εννοεί) Αχ! (εις τον Κλεόντ, δεικνύων τον Δοράντ και την Δοριμένην) Κύριε, αυτός μαμαμούκος γάλλος και η κυρία μαμαμούκα γαλλίδα. Δεν μπορώ να μιλήσω καθαρότερα. Α! να κι' ο δραγουμάνος.

ΣΚΗΝΗ ΙΕ'.

Οι ανωτέρω — ΚΟΒΙΕΛ (μετημφιεσμένος)

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Πού είχατε πάει; Δεν μπορούμε να του πούμε τίποτα χωρίς εσάς. Πέστε του πως ο κύριος και η κυρία είναι πρόσωπα της ανωτέρας αριστοκρατίας και ήρθαν σαν φίλοι μου που είναι, να τον χαιρετίσουν και να τον βεβαιώσουν ότι είναι δούλοι του (Στη ΔΟΡΙΜΕΝΗ και στο ΔΟΡΑΝΤ) θα δήτε ότι θα σας απαντήση.

ΚΟΒΙΕΛ

Αλαμπάλα κρότσιαμ άξι μπουράμ αλαμπάμεν.

ΚΛΕΟΝΤ

Καταλέκι τούμπαλ ούριν σότερ αμαλούκαν.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ (στην Δοριμένην και Δοράντ)

Βλέπετε;

ΚΟΒΙΕΛ

Λέει, βροχή από ευτυχίες να ποτίζη πάντοτε τον κήπο της οικογενείας σας.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Δεν σας είχα πει πως μιλάει Τουρκικά:

ΔΟΡΙΜΕΝΗ

Θαυμάσιο πράγμα.

ΣΚΗΝΗ Ις'.

(Οι ανωτέρω ΛΟΥΚΙΑΗ)

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Έλα, κόρη μου, πλησίασε και δώσε το χέρι σου στον κύριο που σου κάνει την τιμή να σε ζητήσει γυναίκα του.

ΛΟΥΚΙΑΗ

Τι είναι αυτά, πατέρα μου; Πώς είσαι έτσι; Κωμωδία παίζεις;

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Όχι, δεν παίζω καθόλου κωμωδία· είναι μια υπόθεση πολύ σοβαρά και είναι η μεγαλύτερη τιμή που θα μπορούσες να επιθυμήσεις (δεικνύει τον Κλεόντ). Ιδού ο σύζυγος που σου δίνω.

ΛΟΥΚΙΑΗ

Εμένα, πατέρα μου;

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Ναι, εσένα. Έλα, δώσε του το χέρι και ευχαρίστησε το θεό για την ευτυχία σου.

ΛΟΥΚΙΑΗ

Μα εγώ δε θέλω να παντρευθώ.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Θέλω εγώ, και είμαι ο πατέρας σου.

ΛΟΥΚΙΑΗ

Μου είναι αδύνατον.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Τι αυθάδεια είναι αυτή; έλα, σου λέω, δώσε το χέρι σου.

ΛΟΥΚΙΑΗ

Όχι, πατέρα μου, σου το είπα, καμιά δύναμη στον κόσμο δεν θα μ' αναγκάσει να πάρω άλλον άντρα από τον Κλεόντ· και είμαι πρόθυμη να υποστώ όλα τα βασανιστήρια του κόσμου, όχι όμως... (Αναγνωρίζουσα τον Κλεόντ). Η αλήθεια όμως είναι πως είσαι πατέρας μου και οφείλω να υπακούσω. Το ομολογώ, δικαίωμα δικό σου είναι, να διαλέξεις τον άντρα μου σύμφωνα με τη θέλησί σου.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Έτσι, μπράβο! Αυτό ακριβώς είναι το καθήκον σου. Είμαι πολύ ευτυχής που η κόρη μου είναι υπάκουη.

ΣΚΗΝΗ ΙΖ'.

Οι ανωτέρω — Κυρία ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Κα ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Τι ακούω; τι συμβαίνει εδώ μέσα; Μου είπαν πως θέλεις να δώσεις την κόρη σου σ' ένα μασκαρεμένο!

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Θα σωπάσης, αυθαδεστάτη. Σε όλα θέλεις ν' ανακατεύεσαι με τις κουταμάρες σου. Δεν μπορείς επί τέλους να μάθης να είσαι λογική;

Κα ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Εσύ δε θα κατορθώσεις ποτέ να γίνης λογικός άνθρωπος· θα πηγαίνης πάντοτε από τρέλλα σε τρέλλα. Τι σκοπό έχεις, και τι λογαριάζεις να κάνης μ' αυτούς που μου περιμαζεύεις εδώ μέσα;

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Θέλω να παντρέψω την κόρη μου με το γιό του Μεγάλου Τούρκου.

Κα ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Με το γιό του Μεγάλου Τούρκου;

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Μάλιστα (δεικνύων τον Κοβιέλ). Είναι ο δραγουμάνος του, Πες του να τον ευχαριστήση από μέρος σου.

Κα ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Δεν έχω ανάγκη από δραγουμάνους εγώ· θα του πω κατάμουτρα πως δεν είναι γι' αυτόν η κόρη μου.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Θα σωπάσης επί τέλους;

ΔΟΡΑΝΤ

Πώς, κυρία Ζουρνταίν; Διώχνετε μια τέτοια τύχη; Δε δέχεσθε για γαμπρό σας την αυτού Τουρκικήν υψηλότητα;

Κα ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Κυττάξτε τη δουλειά σας, σας παρακαλώ.

ΔΟΡΙΜΕΝΗ

Είναι μεγάλη τύχη και δεν πρέπει να την διώξετε.

Κα ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Σας παρακαλώ και σας, κυρία μου, να μην ανακατεύεσθε στις ξένες έννοιες.

ΔΟΡΑΝΤ

Η αγάπη που έχομε σε σας μας κάνει να φροντίζωμε για το καλό σας.

Κα ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Πολύ ολίγο με μέλει για την αγάπη σας.

ΔΟΡΑΝΤ

Και όμως η κόρη σας συναινεί στη θέλησι του πατέρα της.

Κα ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Η κόρη μου παραδέχεται να παντρευτή έναν Τούρκο;

ΔΟΡΑΝΤ

Βεβαιοτάτα.

Κα ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Και ξέχασε τον Κλεόντ;

ΔΟΡΑΝΤ

Και τι δεν ξεχνάει κανείς για μια τόσο μεγάλη δόξα;

Κα ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Θα της στραγγουλίσω το λαιμό με τα χέρια μου, αν αποφασίση να κάνη ένα τέτοιο πράγμα.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Πάψε πεια τη φλυαρία σου! Ο γάμος αυτός θα γίνη και σου το λέω να το ξαίρης.

Κα ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Κ' εγώ σου λέω πως δε θα γίνη.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Τι κατάστασις είν' αυτή!

ΛΟΥΚΙΑΔΗ

Μητέρα!

Κα ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Φύγε! είσαι μια ασυνείδητη!

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Πώς! τη μαλώνεις γιατί μ' υπακούει;

Κα ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Ναι, είνε και δική μου όσο και δική σου.

ΚΟΒΙΕΛ

Κυρία!

Κα ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Τι έχετε να μου πήτε σεις;

ΚΟΒΙΕΛ

Μια λέξι.

Κα ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Δεν έχω καμμιά όρεξι ν' ακούσω τη λέξι σας.

ΚΟΒΙΕΛ (στον Ζουρνταίν)

Κύριε, αν θέλη να της πω κάτι τι ιδιαίτερος, σας υπόσχομαι να την κάνω να συναινέση σ' ό,τι θέλετε.

Κα ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Δε θα συναινέσω καθόλου.

ΚΟΒΙΕΛ

Ακούσατέ με μοναχά.

Κα ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Όχι.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ (στην Κα Ζουρνταίν)

Άκουσέ τον.

Κα ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Όχι, δε θέλω να τον ακούσω.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Θα σου πη...

Κα ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ (τον διακόπτει)

Δε θέλω να μου πη τίποτα.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Αυτό είναι πείσμα γυναικείο. Τι θα πάθης αν τον ακούσης;

ΚΟΒΙΕΛ

Ακούσατέ με μονάχα και κάνετε ύστερα ό,τι σας αρέσει.

Κα ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Αι! λοιπόν, τι έχετε να μου πήτε;

ΚΟΒΙΕΛ (χαμηλοφώνως)

Είνε μια ώρα, κυρία μου, που προσποιούμεθα εδώ. Δεν εννοείτε πως όλα αυτά τα κάνωμε για να συμμορφωθούμε με τη μεγαλομανία του ανδρός σας; πως είμαστε μασκαρεμένοι όλοι και πως ο γυιός του Μεγάλου Τούρκου είναι ο Κλεόντ;

Κα ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ (χαμηλοφώνως)

Α!

ΚΟΒΙΕΛ (χαμηλοφώνως)

Και πως ο δραγουμάνος είμ' εγώ, ο Κοβιέλ;

Κα ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ (χαμηλοφώνως)

Α! έτσι, μάλιστα.

ΚΟΒΙΕΛ (χαμηλοφώνως)

Μη φανερώσετε τίποτε.

Κα ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ (μεγαλοφώνως)

Ναι· να γίνη, δέχομαι να γίνη ο γάμος.

ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Α! να τέλος πάντων που όλοι ήρθαμε στα λογικά μας (στην Καν Ζουρνταίν). Δεν ήθελες να τον ακούσης. Ήξαιρα πολύ καλά πως θα σου έδινε να καταλάβης τι είνε ο γυιός του Μεγάλου Τούρκου.

Κα ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Μου έδωκε να το καταλάβω με το παραπάνω και είμαι πολύ ευχαριστημένη. Ας στείλωμε να φέρωμε το συμβολαιογράφο.

ΔΟΡΑΝΤ

Πολύ σωστά το είπατε. Και για να είσθε εντελώς ευχαριστημένη, κυρία Ζουρνταίν, και για να μη ζηλεύετε καθόλου πλέον τον άνδρα σας, ο ίδιος συμβολαιογράφος θα χρησιμεύση και για το δικό μου γάμο με την κυρία.

Κα ΖΟΥΡΝΤΑΙΝ

Κι' αυτό το γάμο τον δέχομαι.

ZOYRNNTAIN (χαμηλοφώνως στον Δοράντ)
Έτσι, στα ψέματα της τώπατε αυτό. Ε;

ΔΟΡΑΝΤ (χαμηλοφώνως στον Ζουρνταίν)
Για να την ξεγελάσωμε.

ZOYRNNTAIN (χαμηλοφώνως)
Ωραία! ωραία! (μεγαλοφώνως) Ας πάη κάποιος αμέσως να φέρη το
συμβολαιογράφο.

Κα ΖΟYRNNTAIN
Και η Νικολέτα;

ZOYRNNTAIN
Την Νικολέτα θα την δώσω στο δραγουμάνο. Τη γυναίκα μου, ας την
πάρη όποιος τη θέλη.

ΚΟΒΙΕΛ
Σας υπερευχαριστώ, κύριε. (Κατ' ιδίαν) Όποιος μπορεί νάβρη άλλον
πειο τρελλόν από τούτον, θα πέσω να τον προσκυνήσω.

ΤΕΛΟΣ

End of the Project Gutenberg EBook of Le Bourgeois Gentlehomme, by Molière

*** END OF THIS PROJECT GUTENBERG EBOOK LE BOURGEOIS GENTILHOMME ***

***** This file should be named 33442-0.txt or 33442-0.zip *****

This and all associated files of various formats will be found in:

<http://www.gutenberg.org/3/3/4/4/33442/>

Produced by Sophia Canoni

Updated editions will replace the previous one--the old editions
will be renamed.

Creating the works from public domain print editions means that no
one owns a United States copyright in these works, so the Foundation
(and you!) can copy and distribute it in the United States without
permission and without paying copyright royalties. Special rules,
set forth in the General Terms of Use part of this license, apply to
copying and distributing Project Gutenberg-tm electronic works to
protect the PROJECT GUTENBERG-tm concept and trademark. Project
Gutenberg is a registered trademark, and may not be used if you
charge for the eBooks, unless you receive specific permission. If you
do not charge anything for copies of this eBook, complying with the
rules is very easy. You may use this eBook for nearly any purpose
such as creation of derivative works, reports, performances and
research. They may be modified and printed and given away--you may do
practically ANYTHING with public domain eBooks. Redistribution is
subject to the trademark license, especially commercial

redistribution.

*** START: FULL LICENSE ***

THE FULL PROJECT GUTENBERG LICENSE
PLEASE READ THIS BEFORE YOU DISTRIBUTE OR USE THIS WORK

To protect the Project Gutenberg-tm mission of promoting the free distribution of electronic works, by using or distributing this work (or any other work associated in any way with the phrase "Project Gutenberg"), you agree to comply with all the terms of the Full Project Gutenberg-tm License (available with this file or online at <http://gutenberg.org/license>).

Section 1. General Terms of Use and Redistributing Project Gutenberg-tm electronic works

1.A. By reading or using any part of this Project Gutenberg-tm electronic work, you indicate that you have read, understand, agree to and accept all the terms of this license and intellectual property (trademark/copyright) agreement. If you do not agree to abide by all the terms of this agreement, you must cease using and return or destroy all copies of Project Gutenberg-tm electronic works in your possession. If you paid a fee for obtaining a copy of or access to a Project Gutenberg-tm electronic work and you do not agree to be bound by the terms of this agreement, you may obtain a refund from the person or entity to whom you paid the fee as set forth in paragraph 1.E.8.

1.B. "Project Gutenberg" is a registered trademark. It may only be used on or associated in any way with an electronic work by people who agree to be bound by the terms of this agreement. There are a few things that you can do with most Project Gutenberg-tm electronic works even without complying with the full terms of this agreement. See paragraph 1.C below. There are a lot of things you can do with Project Gutenberg-tm electronic works if you follow the terms of this agreement and help preserve free future access to Project Gutenberg-tm electronic works. See paragraph 1.E below.

1.C. The Project Gutenberg Literary Archive Foundation ("the Foundation" or PGLAF), owns a compilation copyright in the collection of Project Gutenberg-tm electronic works. Nearly all the individual works in the collection are in the public domain in the United States. If an individual work is in the public domain in the United States and you are located in the United States, we do not claim a right to prevent you from copying, distributing, performing, displaying or creating derivative works based on the work as long as all references to Project Gutenberg are removed. Of course, we hope that you will support the Project Gutenberg-tm mission of promoting free access to electronic works by freely sharing Project Gutenberg-tm works in compliance with the terms of this agreement for keeping the Project Gutenberg-tm name associated with the work. You can easily comply with the terms of this agreement by keeping this work in the same format with its attached full Project Gutenberg-tm License when you share it without charge with others.

1.D. The copyright laws of the place where you are located also govern what you can do with this work. Copyright laws in most countries are in

a constant state of change. If you are outside the United States, check the laws of your country in addition to the terms of this agreement before downloading, copying, displaying, performing, distributing or creating derivative works based on this work or any other Project Gutenberg-tm work. The Foundation makes no representations concerning the copyright status of any work in any country outside the United States.

1.E. Unless you have removed all references to Project Gutenberg:

1.E.1. The following sentence, with active links to, or other immediate access to, the full Project Gutenberg-tm License must appear prominently whenever any copy of a Project Gutenberg-tm work (any work on which the phrase "Project Gutenberg" appears, or with which the phrase "Project Gutenberg" is associated) is accessed, displayed, performed, viewed, copied or distributed:

This eBook is for the use of anyone anywhere at no cost and with almost no restrictions whatsoever. You may copy it, give it away or re-use it under the terms of the Project Gutenberg License included with this eBook or online at www.gutenberg.org

1.E.2. If an individual Project Gutenberg-tm electronic work is derived from the public domain (does not contain a notice indicating that it is posted with permission of the copyright holder), the work can be copied and distributed to anyone in the United States without paying any fees or charges. If you are redistributing or providing access to a work with the phrase "Project Gutenberg" associated with or appearing on the work, you must comply either with the requirements of paragraphs 1.E.1 through 1.E.7 or obtain permission for the use of the work and the Project Gutenberg-tm trademark as set forth in paragraphs 1.E.8 or 1.E.9.

1.E.3. If an individual Project Gutenberg-tm electronic work is posted with the permission of the copyright holder, your use and distribution must comply with both paragraphs 1.E.1 through 1.E.7 and any additional terms imposed by the copyright holder. Additional terms will be linked to the Project Gutenberg-tm License for all works posted with the permission of the copyright holder found at the beginning of this work.

1.E.4. Do not unlink or detach or remove the full Project Gutenberg-tm License terms from this work, or any files containing a part of this work or any other work associated with Project Gutenberg-tm.

1.E.5. Do not copy, display, perform, distribute or redistribute this electronic work, or any part of this electronic work, without prominently displaying the sentence set forth in paragraph 1.E.1 with active links or immediate access to the full terms of the Project Gutenberg-tm License.

1.E.6. You may convert to and distribute this work in any binary, compressed, marked up, nonproprietary or proprietary form, including any word processing or hypertext form. However, if you provide access to or distribute copies of a Project Gutenberg-tm work in a format other than "Plain Vanilla ASCII" or other format used in the official version posted on the official Project Gutenberg-tm web site (www.gutenberg.org), you must, at no additional cost, fee or expense to the user, provide a copy, a means of exporting a copy, or a means of obtaining a copy upon request, of the work in its original "Plain Vanilla ASCII" or other

form. Any alternate format must include the full Project Gutenberg-tm License as specified in paragraph 1.E.1.

1.E.7. Do not charge a fee for access to, viewing, displaying, performing, copying or distributing any Project Gutenberg-tm works unless you comply with paragraph 1.E.8 or 1.E.9.

1.E.8. You may charge a reasonable fee for copies of or providing access to or distributing Project Gutenberg-tm electronic works provided that

- You pay a royalty fee of 20% of the gross profits you derive from the use of Project Gutenberg-tm works calculated using the method you already use to calculate your applicable taxes. The fee is owed to the owner of the Project Gutenberg-tm trademark, but he has agreed to donate royalties under this paragraph to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation. Royalty payments must be paid within 60 days following each date on which you prepare (or are legally required to prepare) your periodic tax returns. Royalty payments should be clearly marked as such and sent to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation at the address specified in Section 4, "Information about donations to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation."
- You provide a full refund of any money paid by a user who notifies you in writing (or by e-mail) within 30 days of receipt that s/he does not agree to the terms of the full Project Gutenberg-tm License. You must require such a user to return or destroy all copies of the works possessed in a physical medium and discontinue all use of and all access to other copies of Project Gutenberg-tm works.
- You provide, in accordance with paragraph 1.F.3, a full refund of any money paid for a work or a replacement copy, if a defect in the electronic work is discovered and reported to you within 90 days of receipt of the work.
- You comply with all other terms of this agreement for free distribution of Project Gutenberg-tm works.

1.E.9. If you wish to charge a fee or distribute a Project Gutenberg-tm electronic work or group of works on different terms than are set forth in this agreement, you must obtain permission in writing from both the Project Gutenberg Literary Archive Foundation and Michael Hart, the owner of the Project Gutenberg-tm trademark. Contact the Foundation as set forth in Section 3 below.

1.F.

1.F.1. Project Gutenberg volunteers and employees expend considerable effort to identify, do copyright research on, transcribe and proofread public domain works in creating the Project Gutenberg-tm collection. Despite these efforts, Project Gutenberg-tm electronic works, and the medium on which they may be stored, may contain "Defects," such as, but not limited to, incomplete, inaccurate or corrupt data, transcription errors, a copyright or other intellectual property infringement, a defective or damaged disk or other medium, a computer virus, or computer codes that damage or cannot be read by your equipment.

1.F.2. LIMITED WARRANTY, DISCLAIMER OF DAMAGES - Except for the "Right of Replacement or Refund" described in paragraph 1.F.3, the Project Gutenberg Literary Archive Foundation, the owner of the Project Gutenberg-tm trademark, and any other party distributing a Project Gutenberg-tm electronic work under this agreement, disclaim all liability to you for damages, costs and expenses, including legal fees. YOU AGREE THAT YOU HAVE NO REMEDIES FOR NEGLIGENCE, STRICT LIABILITY, BREACH OF WARRANTY OR BREACH OF CONTRACT EXCEPT THOSE PROVIDED IN PARAGRAPH 1.F.3. YOU AGREE THAT THE FOUNDATION, THE TRADEMARK OWNER, AND ANY DISTRIBUTOR UNDER THIS AGREEMENT WILL NOT BE LIABLE TO YOU FOR ACTUAL, DIRECT, INDIRECT, CONSEQUENTIAL, PUNITIVE OR INCIDENTAL DAMAGES EVEN IF YOU GIVE NOTICE OF THE POSSIBILITY OF SUCH DAMAGE.

1.F.3. LIMITED RIGHT OF REPLACEMENT OR REFUND - If you discover a defect in this electronic work within 90 days of receiving it, you can receive a refund of the money (if any) you paid for it by sending a written explanation to the person you received the work from. If you received the work on a physical medium, you must return the medium with your written explanation. The person or entity that provided you with the defective work may elect to provide a replacement copy in lieu of a refund. If you received the work electronically, the person or entity providing it to you may choose to give you a second opportunity to receive the work electronically in lieu of a refund. If the second copy is also defective, you may demand a refund in writing without further opportunities to fix the problem.

1.F.4. Except for the limited right of replacement or refund set forth in paragraph 1.F.3, this work is provided to you 'AS-IS' WITH NO OTHER WARRANTIES OF ANY KIND, EXPRESS OR IMPLIED, INCLUDING BUT NOT LIMITED TO WARRANTIES OF MERCHANTABILITY OR FITNESS FOR ANY PURPOSE.

1.F.5. Some states do not allow disclaimers of certain implied warranties or the exclusion or limitation of certain types of damages. If any disclaimer or limitation set forth in this agreement violates the law of the state applicable to this agreement, the agreement shall be interpreted to make the maximum disclaimer or limitation permitted by the applicable state law. The invalidity or unenforceability of any provision of this agreement shall not void the remaining provisions.

1.F.6. INDEMNITY - You agree to indemnify and hold the Foundation, the trademark owner, any agent or employee of the Foundation, anyone providing copies of Project Gutenberg-tm electronic works in accordance with this agreement, and any volunteers associated with the production, promotion and distribution of Project Gutenberg-tm electronic works, harmless from all liability, costs and expenses, including legal fees, that arise directly or indirectly from any of the following which you do or cause to occur: (a) distribution of this or any Project Gutenberg-tm work, (b) alteration, modification, or additions or deletions to any Project Gutenberg-tm work, and (c) any Defect you cause.

Section 2. Information about the Mission of Project Gutenberg-tm

Project Gutenberg-tm is synonymous with the free distribution of electronic works in formats readable by the widest variety of computers including obsolete, old, middle-aged and new computers. It exists because of the efforts of hundreds of volunteers and donations from

people in all walks of life.

Volunteers and financial support to provide volunteers with the assistance they need, are critical to reaching Project Gutenberg-tm's goals and ensuring that the Project Gutenberg-tm collection will remain freely available for generations to come. In 2001, the Project Gutenberg Literary Archive Foundation was created to provide a secure and permanent future for Project Gutenberg-tm and future generations. To learn more about the Project Gutenberg Literary Archive Foundation and how your efforts and donations can help, see Sections 3 and 4 and the Foundation web page at <http://www.pglaf.org>.

Section 3. Information about the Project Gutenberg Literary Archive Foundation

The Project Gutenberg Literary Archive Foundation is a non profit 501(c)(3) educational corporation organized under the laws of the state of Mississippi and granted tax exempt status by the Internal Revenue Service. The Foundation's EIN or federal tax identification number is 64-6221541. Its 501(c)(3) letter is posted at <http://pglaf.org/fundraising>. Contributions to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation are tax deductible to the full extent permitted by U.S. federal laws and your state's laws.

The Foundation's principal office is located at 4557 Melan Dr. S. Fairbanks, AK, 99712., but its volunteers and employees are scattered throughout numerous locations. Its business office is located at 809 North 1500 West, Salt Lake City, UT 84116, (801) 596-1887, email business@pglaf.org. Email contact links and up to date contact information can be found at the Foundation's web site and official page at <http://pglaf.org>

For additional contact information:

Dr. Gregory B. Newby
Chief Executive and Director
gnewby@pglaf.org

Section 4. Information about Donations to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation

Project Gutenberg-tm depends upon and cannot survive without wide spread public support and donations to carry out its mission of increasing the number of public domain and licensed works that can be freely distributed in machine readable form accessible by the widest array of equipment including outdated equipment. Many small donations (\$1 to \$5,000) are particularly important to maintaining tax exempt status with the IRS.

The Foundation is committed to complying with the laws regulating charities and charitable donations in all 50 states of the United States. Compliance requirements are not uniform and it takes a considerable effort, much paperwork and many fees to meet and keep up with these requirements. We do not solicit donations in locations where we have not received written confirmation of compliance. To SEND DONATIONS or determine the status of compliance for any particular state visit <http://pglaf.org>

While we cannot and do not solicit contributions from states where we have not met the solicitation requirements, we know of no prohibition against accepting unsolicited donations from donors in such states who approach us with offers to donate.

International donations are gratefully accepted, but we cannot make any statements concerning tax treatment of donations received from outside the United States. U.S. laws alone swamp our small staff.

Please check the Project Gutenberg Web pages for current donation methods and addresses. Donations are accepted in a number of other ways including checks, online payments and credit card donations. To donate, please visit: <http://pglaf.org/donate>

Section 5. General Information About Project Gutenberg-tm electronic works.

Professor Michael S. Hart is the originator of the Project Gutenberg-tm concept of a library of electronic works that could be freely shared with anyone. For thirty years, he produced and distributed Project Gutenberg-tm eBooks with only a loose network of volunteer support.

Project Gutenberg-tm eBooks are often created from several printed editions, all of which are confirmed as Public Domain in the U.S. unless a copyright notice is included. Thus, we do not necessarily keep eBooks in compliance with any particular paper edition.

Most people start at our Web site which has the main PG search facility:

<http://www.gutenberg.org>

This Web site includes information about Project Gutenberg-tm, including how to make donations to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation, how to help produce our new eBooks, and how to subscribe to our email newsletter to hear about new eBooks.